

கலை
ஷ்லக்கிய
மாது
சந்திகை

174

இனி 2022

சிறப்பிதழ்

பொது வினாக்கள்
விடைகள்

கலை

முதலம் : க.பரணீதரன்

இ.இராஜேஸ்கண்ணன்

உடுவில் அரவிந்தன்

வி.ஜீவகுமாரன்

வே.ஞானசம்பந்தன்

எஸ்.பஞ்சகல்யாணி

குப்பிழான் ஜ. சண்முகன்

ந.மயூரனுபன்

சோ.பத்மநாதன்

இ.சு.முரளிதரன்

த.அஜந்தகுமார்

புலோலியூர் வேல் நந்தகுமார்

16 AUG 2022

குப்பிழான்
ஜ. சண்முகன்
சிறப்பிதழ்

கலை விக்கிய மாத சஞ்சிகை

2022 - ஜூனி - சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுஷாரகள்

அழகு ததும்பும் கதைசொல்லி

குப்பிழான் ஜி. சண்முகன்

இ. இராஜேஸ்கரன்ராண்..... 03

கோடுகூணம் கோவைகூணம்

நினைவுகளை மீட்டல்

இ. நூலில் பிரவிந்தன்..... 07

குப்பிழான் ஜி. சண்முகனின்

ஒரு தோட்டத்தின் கதை

வி. வெங்குமாரன்..... 11

நம்மைப்பிணித்து

நல்லாசிரியர்

வே. நூலைசம்பந்தன்..... 14

எழுத்து ஓர் எழுத்து

எஸ். பஞ்சகல்யாரனி..... 16

குப்பிழான் ஜி. சண்முகனின்

உதிரிகூணம்...

அக முரண்களின் கதைகளி

ந. மயூரநீபன்..... 21

கவிதை என்பது வாழ்க்கை

பற்றிய தறிசனம்

சோ. பத்மநாதன்..... 25

சண்முகனின் சிறுகதைகளில் வெளிப்படும்

எடுத்துரைப்பு முறைகளி

த. பிளந்தகுமார்..... 27

குப்பிழான் ஜி. சண்முகன் அவர்களின்

அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புக்களி

பத்தி எழுத்துக்களின்

திரட்டு குறித்த ஒரு பார்வை

பலோவியூர் வேல்நந்தகுமார்..... 31

உணர்ச்சிகளின் முறவிலி

நிறமாறுதலாய்

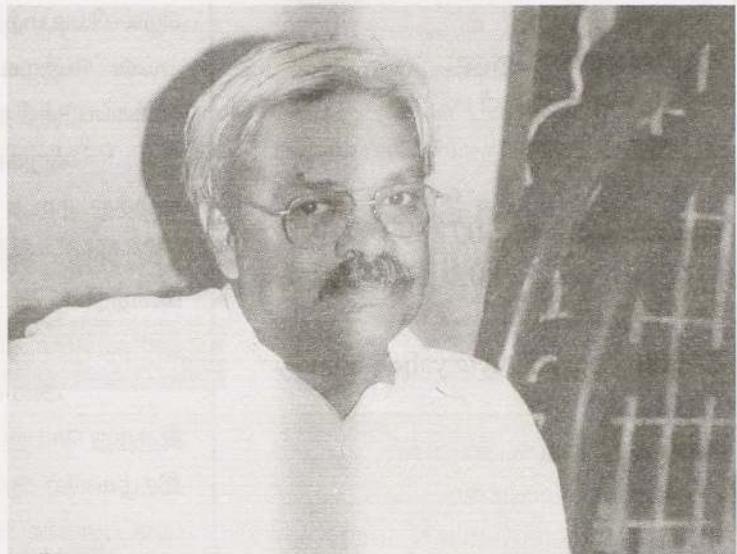
“சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்”

இ. சு. முரளிநார்..... 34

சிறுகளது

குப்பிழான் ஜி. சண்முகன் - 17

கவிஞருகள்

குப்பிழான் ஜி. சண்முகன் - 30, 40

அட்சாட்ஸ்டம்

சௌந்தர்

ஜீவநதி

2022 ஆணி திதி - 174

பிரதம ஆசிரியர்
க.பரகீதரன்

துகண ஆசிரியர்கள்
வெற்றிவேல் துவழ்யந்தன்
ப.விழ்ஞாவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி த.கலாமனி

தொடர்புகளுக்கு :
கலை அகம்
சாமணந்தரை ஆலூப்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:
திரு.தெண்டியான்
திரு.கி.நபாஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித தொடர்புகள்
K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சுஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா வியரம்

தனிராதி - 100/- ஆண்டுச்சந்தா - 1500/-

வெள்ளடி - \$ 60U.S

மனியோட்டரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாந்றங்கூட்டுமுதலாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K.Bharaneetharan,
Kalaiaham ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி (கலை இலக்கிய மாத சுஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் திதி ஒடை
ஆழ நீர் தன்னை மொன்று
செறி தஞ்ச மக்கள் என்னம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செம்போம்! !

- பாரதிதாசன்-

அழகியல் சிறுகதைகளின் வாரிசு குப்பிழான் ஜ. சண்முகன்

எழுத்து இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்துக் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய ஆளுமைகளை கெளரவிக்கும் முகமாக ஜீவநதி அன்மைக்காலமாக மாதாந்த திதமுடன் சிறப்பிதழ் ஒன்றையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. பொருளாதார நெருக்கடிகள், அச்சுக்குரிய பொருட்களின் தட்டுப்பாடு, விலை யுயர்வு என்பவற்றுக்கு மத்தியிலும் ஜீவநதி தான் முன் வைத்த செயற்பாடு களை சீரான பாதையில் கொண்டு செல்கின்றது.

அழகியல் அம்சங்களுடன் ஒரு படைப்பை படைக்கவும், அனுகவும் கூடிய படைப்பாளராக குப்பிழான் ஜ. சண்முகன் அவர்கள் விளங்குகின்றார். நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியின் தமிழ் ஆசானாக நீண்ட காலமாக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். பாடசாலையில் கற்பித்த காலத்தில் பல மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தி தமிழ்த்துறையில் வல்லோராக்கியுள்ளார்.

சிறுகதை, கவிதை, சினிமா விமர்சனம், நூல் விமர்சனம், பத்தி எழுத்து, நாடக விமர்சனம் என இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் தடம் பதித்தவர். இவரது சிறுகதைகள் மென்மையான உணர்வுகளை வாசகர் மனத்தில் ஆழமாகத் தொற்றவைப்பவை. இவரது மொழியும் விபரிப்புத் தன்மையும் காட்சி நகர்த்தவும் அற்புதமானவை.

"அலை" சுஞ்சிகையின் முதல் 12 திதமுகளிலும் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்து செயற்பட்டார். ஜீவநதி, புதிய தரிசனம் போன்ற சுஞ்சிகைகளின் ஆரம்ப திதமுகளில் ஆலோசகராக இருந்தார். இளம் படைப்பாளிகளோடும் முதுபெரும் படைப்பாளிகளோடும் சமனான மனப்பாங்குடன் அன்புடன் பழக்க கூடியவர்.

இவரது ஜந்து சிறுகதைத்தொகுதிகளும் ஒரு கவிதைத் தொகுதியும் ஒரு பத்தி எழுத்துத் தொகுதியும் வெளியாகி உள்ளன. இலக்கியத்திற்காக ஆளுநர் விருது, கலாபூஷணம் விருது, சாகித்திய விருது என்பவற்றோடு பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றவர். சென்ற ஆண்டு பவளவிழாக்கண்ட எமது எழுத்தாளரை கெளரவிக்கும் நோக்குடன் ஜீவநதி இச்சிறப்பிதழை வெளியிட்டு மகிழ்வடைகின்றது.

- க. பரண்தரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் கூடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
4. பண்டாரவண்ணியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
5. மூ. மாழுவன் - திருகோணமலை,
6. மூ. மாழுவன் - திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா. நவராஜ்

நிமுத்தின் தமிழ்ச் சிறுக்கை வரலாற்றில் ஆழத் தடப்பதித்த சிறுக்கை எழுத்தாளர்களில் குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் முதன்மையானவர்களில் ஒருவர். சிறுக்கை புனைவில் மாத்திரமன்றி கவிதை, திறனாய்வு, சங்கீதம், மாற்று சினிமா, ஆஸ்மீகம் முதலான விடயங்களில் ஆழஅகலமான தனித்துவத்துடன் கூடிய கண்ணோட்டத்துடன் இயங்கி வருபவர். 1965 இல் தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் உயர்தரம் கற்கும் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் அங்கு வெளியிட்ட கையெழுத்து சஞ்சிகையில் “தமிழில் திறனாய்வு” எனும் தலைப்பில் இவர் எழுதியகட்டுரையுடன் தனது இலக்கியப் பயணம் ஆரம்பமானதென கூறுகின்றார். ஆரம்ப காலங்களில் மல்லிகை, ஈழநாடு, சிரித்திரன், அஞ்சலி, அலை, மங்கை, கற்பகம், வீரகேசரி முதலான சிற்றிதழ்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதிவந்த இவர் 1966இல் “ராதா” எனும் பத்திரிகையில் “பசி” எனும் கதையை எழுதியதன் மூலம் அறியப்பட்டவரானார்.

1946 ஆகஸ்ட் முதலாம் திகதியன்று சன்னாகம் குப்பிழான் எனும் விவசாயக் கிராமத்தில் ஜயாத்துரை இரத்தினம்மா தம்பதிகளின் புதல்வனாக பிறந்த இவர், தனது உயர்தர வகுப்புவரை கிராமப்புற பாடசாலைகளில் கல்வியைக் கற்றுவந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை குப்பிழான் விக்னேஸ்வரக் வித்தியாசாலையிலும், இடைநிலையில் சிறிதுகாலம் புன்னாலைக் கட்டுவன் மெதுடில்த மிசன் ஆங்கிலைப் பாடசாலையிலும், சாதாரணதான், உயர்தரக் கல்வியை தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் கற்றிருந்தார். கிராமியச் சூழலில் புதம்போடப்பட்ட அவரது இளமைக்காலம் கொழும்பில் ஒரு வருடமும் பேராதனையில் இரண்டு வருடமுமாக பல்கலைக்கழகக் கல்வியோடு கழிந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியானார். தமிழ், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் ஆழந்த கல்விசார் புலமை பெற்றிருந்தார். 1968இல் உத்தியோகம் பெற்று கொழும்பு பரீட்சைத் தினைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராக கடமையாற்றினார். கல்முனைக் கல்வி அலுவலகம், மாழ்ப்பாணம் கல்வி அலுவலகம் என்பவற்றில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த இவர், 1984 மே மாதம் தொடக்கம் ஆசிரியப் சேவையில் ஆத்ம திருப்தியுடன் பணியாற்றத் தொடங்கினார். திருமணத்தின் பின்னர் வடமராட்சியின் கரணவாய் கிராமத்தில் வாழ்ந்துவரும் இவர் ஆசிரியசேவையிலிருந்து ஓய்வெப்பற்று, ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியையான மனைவி புனிதவதி அவர்களுடன் எளிமையானதும் இயல்பானதுமான வாழ்வுத்தரும்மகிழ்வுடன் வாழ்ந்துவருகின்றார்.

1975இல் “அலை” வெளியீடாக “கோடுகளும் கோலங்களும்” முதல் சிறுக்கைத் தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டது. 1976இல் அது சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றது. 1982இல்

அழகு ததும்பும் கடைசிளால்லி குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்

இ.கிராஜேஸ்கண்ணன்

பதிலில் சிறுகதை எழுத்தாளர் இராகவன் குறிப்பிடுகின்றார். “மொழிக்கும் வடிவத்துக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அழகியலை முன்னிலைப் படுத்தும் படைப்பாளிகளில் ஒருவராக குப்பிழான் ஐ.சன்முகன் இருக்கிறார். தனிமனித உறவுகளையும் உறவுச் சிக்கல்களையும், அக உலகையும் பேசுவதிலும் அதற்கான கவித்துவமான மொழி நடையைக் கையாண்டு அழகியல் ரீதியாக ஓர் இலக்கியச் செல்நெறியை உருவாக்கிய முன் ணோடிகளில் ஒருவராகவும் திகழ் கிறார்” என்று அருண்மொழிவர்மன் முன்வைக்கும் மதிப்பீடு முக்கியமானது. “ஏழத்தின் மூத்த கதை சொல்லிகளில் ஒருவரான குப்பிழான் ஐ.சன்முகன் திரைமொழி, ஒளிப் பதிவு பற்றிய பிரக்ஞா உள்ளவர். இவரது அனேகமான கதைகளில் அவர் காட்சிகளை தேர்ந்த ஒளிப்பதிவாளர் நகர்த்துவது போல் நகர்த்தியிருப்பதை அவதானிக்க இயலும்” என்று அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இங்கு குறிப்பிட்ட மதிப்பீடுகள் யாவும் சண்முகன் அவர்களின் படைப்பாக்க கருத்து நிலை பற்றிய கால முழுமைக்குமான கருத்துநிலையின் மதிப்பீடாகவே அமைந்துள்ளன.

சண்முகனின் சிறுகதைப் படைப்பாக்க அழகியலின் தனித்தன்மைகள்:

அழகியலுக்கும், அகநிலை உணர்வுக்கும் அதிக முக்கித்துவம் கொடுத்து தன் சிறுகதைகளைப் படைத்துவந்த சண்முகன் பாத்திரங்களின் துணுக்கமான குணவியல்புகளைச் சித்திரிப்பதில் சிரத்தை கொண்டிருந்தார். அவரது கதைகளில் கள வர்ணனை கள் “கெமராச்” சித்திரங்களாக விளங்குகின்றன. கதைக்கு தேர்ந்தெடுத்த பொருள்களை முன்வைத்து சமூகத்தின் பிணக்குகளின் வெளித்தெரியும் புலப்படு பெறுமானத்தைக் கடந்து, மனிதர்களின் அகமனப் போராட்டங்களுக்கும் குறித்த வெளித்தெரியும் சமூகப் பிணக்குகளுக்குமான தொடர்பை புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும் சித்திரிப்பார். இதனால் கதைக்களங்கள் தொடர்பிலும் கதையில் உலவும் மாந்தர்கள் பற்றியும் ஆழமான அகம் சார்ந்த புரிதல்கள் மறைந்து கிடக்கின்றன. பாத்திரங்கள் எதையுமே அவை இயங்கும் தளத்தில் இயங்கவிட்டுக் கதை சொல்லும் பணியானது தனித்துவமானது. அதி தீவிரமான சமூக விமர்சனங்களைக்கூட மெல்லுணர்வோடு வெளிப்படுத்தும் வருடல் மொழியால் வெளிப்படுத்துவார். இவரது கதை கள் இடித்துரைப்பதை விடுத்து தோற்றப்பாடுகளை உனரச் செய்வதாகவே அமைந்துவிடுகின்றன.

கதைப் பொருளில் இவரது ஆரம்பாகாலச் சிறு கதைகள் சாதாரண மனிதர்களின் மனமுரண்பாடுகள், அறுந்போயிருக்கும் மன உணர்வுகள், புதுமை பழைய என்பவற்றுக்கிடையிலான இடைவெளிகள் தரும் மன உணர்வுகள், காதல், விரக்கி, ஏக்கங்கள், நிறைவேறாத ஆசைகள், முதலான பல்வேறு விடயங்களை பேசின.

சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறித்து அதிகம் சிரத்தை கொண்டிருந்தன. ஒரு பாதையின் கதை, மௌன கீதம், இணை, விடிவு வரும் போன்ற கதைகளில் இத்தகைய பொருள்களைக் காணலாம். ஒரு பாதையின் கதை எனும் சிறுகதையில் “ஒரு வகையில் பார்க்கப் போனால் இதற்கெல்லாம் எனது சொத்துக்களென்று நான் உரிமை பாராட்டுவது தவறு என்பதை நான் அறிவேன். ஒரு மனிதனின் தேவைக்கதிகமாக அவனிடம் இருக்கும் சொத்துக்கள் சமூக உடமையாக்கப்பட வேண்டும் என்று அவன் சொல்வான். எத்தனை எத்தனையோ சனங்கள் உண்ணவும் உடுக்கவும் நிறைவான வாழ்க்கை வாழுவும் வழியின்றித் தவிக்கும்போது இயற்கையின் செல்வங்களை தமக்கென முடக்கி ககபோக வாழ்வு வாழ்பவர்கள் சமூகத்தின் கயவர்கள் என அவன் ஆத்திரத்துடன் சொல்வான். எல்லாரும் நிறைவான வாழ்க்கை வாழப் போகும் ஒரு காலம் வரத்தான் போகிறது அந்தக் காலத்தை நாங் கள் தோற் றுவிக் கத்தானே போகின்றோம் என்று சொல்வான்” என்று சமுதாயத்தின் கீழ்நிலையிலிருந்து படித்துவரும் ஓர் இளைஞருடையும் கருத்துக்களைப் பெற்றியும் பேசும் சொத்துடைய யாளரின் மனமாற்றத்தைப் பேசும் கருத்து ஏற்றத் தாழ்வுகள் பாராட்டுவதும் அதற்கு எதிரான மாற்று வழிகள் குறித்தான் சிந்தனைகளும் குப்பிழான் சண்முகனின் கதைகளில் வெளிப்பட்டிருந்ததனைக் காட்டுகின்றது. “இணை” என்ற கதையில் “அந்த வாழ்க்கை எப்படி போராட்ட வாழ்க்கையானதென அவன் சிந்தித்தான். உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்ற சாதி வேறுபாடுகளைப் பற்றியும் காரணமின்றியே வரட்டுப் பிடிவாதத் திற் காக அவற்றை விடாது பற்றிப் பிடித்திருக்கும் மனிதர்களைப் பற்றியும் அவன் என்னிப் பார்த்தான். அதிவ்டவசமாக அவனும் அவனும் ஒரே உயர்ந்த சாதியினராக இருந்தாலும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளால் அந்தஸ்து வேறுபாடுகளால் “அந்தஸ்து உயர்ந்தவன்” என்று கருதப்படும் அவனின் கற்றும் அவர்களின் இணைவுக்கு எதிராகப் படைத்திரண்ட போது, அவன் தான் கொண்ட கொள்கையில் பற்றறுதி யாகத்தான் இருந்தான்” என்று கூறப்படும் கருத்துக்கள் சாதி ஒன்றினுள் அடங்கியிருக்கும் வர்க்கம் தொடர் பான போக்கினைப் பேசுகின்றது. தனது சமகாலத்தில்

பாருசன ராவா
நூலாம்

கோடுகளும் கோலங்களும் நினைவுகளை மீட்டுதல்

அறுபது எழுபதுகளில் மாறுபட்ட இரசனை கண்டன், குறிப்பாக நல்ல திரைப்படங்களைப்பற்றிய ஆழமான புரிதலுடன் எழுத்துத்துலகில் தடம்பதித்த சில படைப்பாளிகளிடம் இயல்பான சொல்முறையை யிருந்ததை அவதாளிக்கலாம். அவர்கள் மென்னு ணர்வுகளின் தடத்தில் இலாவுகமாகப் பயணிக்கும் படைப்பு களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள். அவர்களுள் குப்பிழான் ஐ. சண்முகனும் ஒருவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பட்டதாரி. ஆரம்பத்தில் கொழும்பு கலைஇலக்கியநண்பர்கள் வட்டத்தில் ஆர்வத்துடன் இயங்கியவர். கல்வித் தினைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராகத் தன்னுடைய பணியை ஆரம்பித் திருந்தாலும், கற்பித்தலிலுள்ள பெருவிருப்பின் காரணமாக ஆசிரியராகி, பொருளியலையும் தமிழையும் போதித்து, பெயர்சொல்லக்கூடிய நன்மாணாக்கர்களைச் செதுக்கியவர். சிறுக்கதை, கவிதை, நவீன திரைப்படங்கள், விமரிசனம், சங்கீதம் என்று பல்வேறு தளங்களில் செயற்பட்டவர். ஆனாலும், சிறுக்கதையே அவருக்கு வாலாயமானதென உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அதற்குப் பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டலாம். அந்தவகையில், அவருடைய “கோடுகளும் கோலங்களும்” என்ற சிறுக்கதைத்தொகுப்பைப்பற்றிய சில மனப்பதிவுகளை இங்குபகிர்ந்துகொள்ளலாம்.

இந்தத்தொகுப்பு “அலை” இலக்கிய வட்டத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாக 1976 இல் வெளியானது. இருளிலிருந்தே ஒளிபிறக்கிறது, ஒரு ரெயில் பயணம், மௌனகீதம், வேட்டைத்திருவிழா, தடங்கள், ஒரு பாதையின் கதை, உணர்ச்சிகள், இணை, இலுப்பையரமும் இளஞ்சந்ததியும், எல்லைகள், வலி ஆகிய பதினொரு சிறுக்கதைகள் இதில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

அந்தக்காலத்தில் எளிமையான நடத்தை

களையும், தன்னலமற்ற குணங்களையும் கொண்ட மனிதர்களைக் கிராமங்களிலேதான் காணமுடியும். ஏனென்றால், நவநாகரிகத்தின் வசீகரத்தூண்டில்கள் வீசப்படாத அல்லது அவை அப்போது தான் அறிமுக மாகத்தொடங்கிய காலத்தில் தன்னிறைவுப் பொருளாதாரத்தின் உச்சமான அடைவுகளைக் கொண்டவையாகக் கிராமங்களே இருந்தன. அபாரமான உழைப்பும், ஏட்டுக்கல்வியின்மூலம் பெறமுடியாத அனுபவமேலான் மையும் அங்கு வாழ்பவர்களுக்குத் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கிடைத்த வரங்களாகும். அத்தகைய விவசாயக்கிராமமொன்றின் வற்றாத பேசுற்றாக, சகோதரபாசத்தின் பிரவாகமாக விரிகிறது “இருளி லிருந்தே ஒளி பிறக்கிறது” என்ற சிறுக்கதை. “வஞ்சக மில்லாத” சதாசிவத்தையும், உடன்பிறவாச் சகோதரி யாகப் பழகும் மங்கையற்கரசியையும்பற்றிய கதை. அநாவசியமான விபரிப்புகள் ஏதுமின்றி, சதாசிவத்தின் கூற்றாகவே சிறுக்கதை வளர்த்துச்செல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த உத்தியானது அருமையான வாசிப்பனுபவத்தைத் தருகின்றது.

“சின்னப்புக் கமக்காரன்ரை ஒரே பிள்ளை. சகோதரங் களில் லாதவனெண் டுதான் என்னை எல்லாரும் சொல்லிறவை. எனக்கும் தமிழோது தங்கச்சியோ அண்ணையோ அக்காவோ இல்லாதது பெரிய மனவருத்தந்தான்...” என்று ஆரம்பிக்கும்போதே குறித்த பாத்திரத்தின்மேல் பரிவு ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. அதற்குப்பிறகு நாங்கள் சதாசிவமாகவே மாறுகின்றோம். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்தாலும் சதாசிவம் மங்கையற்கரசியின்மேல் காட்டுகின்ற நேசமும், அவருடைய கல்வியற்வினால் அடையும் பெருமிதமும், தகப்பனின் எதிர்ப்பினையீறி அவளைக் காதலனுடன் சேர்த்துவைக்கின்ற “பெரியமனிதப்” பக்குவழும் நெகிழிவைக்கின்றன. கல்வியறிவு மிகவும் குறைந்த

அப்பாச்சியைப்பற்றிய பழைய நினைவுகள் அவன் இரகசியமாகச் சுட்டுத்தந்த ரொட்டிகளைப் போல அவனுக்கு இனிக்கின்றன. பொதுவாக அப்பாச்சிகளுக்கும், பேரர்களுக்குமான உறவுகள் இரகசியமாகவே அமையும். அந்தக்காலத்தில் அப்பாச்சியைப்போன்றவர்கள் ஒருவித ஓர்மத்துடன் தனியாக ஒதுங்கி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுடைய பொழுதுகள் தன்னிறைவுடன் ஆனந்தமாகக் கழியும். ஆனால், நிகழ்காலத்தில் அவனோ நிறைவேறாக காதலின் பெருவலியாலும், வீட்டில் உறவுகளின் அந்நியமான நடத்தைகளாலும் அதீத மனக்குழப்பங்களுடன் தத்தனிக்கிறான். தான் படித்தபடிப்புக்குத் தகுந்த வேலை கிடைக்காத ஏக்கழும் அவனை வதைக்கிறது. இப்படியாக ஒரு தலைமுறை இடைவெளி சார்ந்த வாழ்வியல் ஒப்பீடாக இந்தச் சிறுக்கை யைக் கருதலாம். அத்துடன், அவனுடைய எண்ணங்களுக்கூடாக ஏராளமான விடயங்களைக் குறிப்பால் உணர்த்தியுள்ளதென்றும் சொல்லலாம்.

இந்தத்தொகுப்பிலுள்ள “எல்லைகள்” சிறுக்கை ஆரம்பிக்கும்போதே விடிகாலைப்பொழுதின் மனவோட்டங்களும், காட்சிகளின் விபரிப்பும் கவர்கின்றன. குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் களச்சித்திரிப்பு நேரடியனுபவமாக எமக்குள் ஞம் தொற்றிக் கொள்வதை உணரலாம்.

“மேதுவாக ஜன்னலின் ஒரு சிறுக்கைத் திறந்து வெளியே பார்த்தான். பலபல வென்று விடிந்து கொண்டிருந்தது. அரையிருட்டில் மிதக்கும் மரங்களும் தென்னை மர ஒலைகளும் ஏதோ கனவுக்காட்சி போலிருந்தன. குருவி டிரிங் டிரிங்கெனக் கத்துவது கேட்டது. அவன் மனதிலும் குதூகலம் பொங்கி வழிவதுபோலத் தோன்றியது;

கோவிலுக்குப் போகும்போது திருவெம்பாவைப் பாடல்களும், “அவனைப்” பற்றிய “குழந்தையின் பேதைமை மாறாத” வளரிளம்பருவக் காதல்நினைவுகளும் ஏமாற்றத்தின் வலியுடன் கூடவே இழைகின்றன. அதேபோன்று, வீதியில் எதிர்ப்படும் போது முறுவலிக்கும் இன்னுமோர் “அழகியின்; வழக்கத்துக்கு மாறான, அன்றைய “உயிர்ற பார்வை” அவனை வருத்துகின்றது. எதிலும் ஒரு கட்டத்தைத் தாண்டமுடியாத அனுபவ ஊடாட்டத்தின் உள்ளக் கிளர்ச்சியேபடைப்பின் பரிபூரணமான வெற்றியாகப் பரிமளிக்கின்றது. இந்தக் கதைகூட போகிறபோக்கில் ஏராளமான விடயங்களைப் பூடகமாகச் சொல்லிவிடுகிறது.

இந்தத்தொகுப்பிலுள்ளநிறைக்கதையான “வலி” வலது நெஞ்சின் கீழ் சாதாரணமாக ஏற்படும் வலியாகக் காட்டப்படுகின்றது. மருத்துவரின் பரிந்துரை களாலோ மருந்தினாலோ மாற்றமுடியாத அந்த வலியை அவன் அனுபவித்து உணரும் தருணங்கள் சிறுக்கதையின் மையமுடிச்சினை மெதுவாக நெகிழ்த்தி விடுகின்றன. அவை வருமாறு,

“அதே வீதி. அதே பாதை. வீதியை நிறைத்து அம்மணமாகத் திரியும் குழந்தைகள். சாறத்தின் அடிப்பாகத்தை இடதுகையால் தூக்கிக்கொண்டு வீதியை வெறித்து நோக்கும், ஒரு வாரமாக சேவ் எடுக்காத விரக்திநிறைந்த கண்களையுடைய இளைஞர். நொண்டிப்பிச்சைக்காரன். தட்டுவீட்டின் கதவுநிலையில் சாய்ந்துகொண்டு, ஏக்கத்தோடு போவோர் வருவோரைப் பார்க்கும் கல்யாண மாகாத முப்பதுவயதுக் கண்ணிப் பெண். சிவப்புமூத்தில் மதிற்சவரில் பளிச் சிடும் சிலியில் மக்களை நகக்கும் பாசிசூட்சியின் கொடுமைகளைச் சித்திரிக்கும் சுவரோட்டி;

இவ்வாறான சமூக அவலங்களையும் அடக்கு முறைகளையும் எதிர்கொள்ளும் போது ஒருவனுக்கு எழுகின்ற தார்மீகக் கோபத்தின் வெளிப்பாடாகவே அந்த “வலியைக்” கருதலாம். அவற்றுக்கெதிராகச் சரியான தீர்வைநோக்கித் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதாகச் சிறுக்கை முடிவது நல்லதோர் தூண்டுதலைத் தருகின்றது.

குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் பெரும்பாலான சிறுக்கதைகளில் இன்னாரென்று அறிமுகப்படுத்தப்படாத “அவன்” நிச்சயமாக இருப்பாள். “அவனைப்” பற்றிய வசீகரமான சொற்களால் வாசகர்கள் மனதில் வலுவான ஈர்ப்பினையும், எதிர் பார்ப்பினையும் ஏற்படுத்தி விடுவார். ஆனால், எப்போதும் துயரத்தையேபரிசுளிக்கும் “அவன்” யாரென்பது கடைசிவரை சொல்லப்படுவதேயில்லை. அத்துடன், பெரும்பாலான கதைகளில் அவை பிரதான பாத்திரமாக இருப்பது போலவும் எமக்குத் தோன்றும். இவ்வாறு வாசகர்களின் ஊகங்களுக்கு இடங் கொடுக்கும் புள்ளிகளில் இழையோடும் “இரகசியங்கள்” ஏராளம். அதுவே குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் தனிமுத்திரை என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

ஒரு படைப்பின் நோக்கமென்பது காலத்தைப் பதிவுசெய்தல் என்பதுடன், அறஞ்சார்ந்த அருட்டுணர் வைக் கலாபூர்வமாக வாசகருக்கு மடைமாற்றுதல் எனவும் அர்த்தப்படும். வாசிப்பின் உடனடி விளைவான அகத்தூண்டலானது தனிமனித மற்றும் சமூகத்தின் விடுதலையை நோக்கிய மாற்றத்துக்கு வழி கோலு மாயின், குறித்த படைப்பு பரிபூரண மானதெனக் கொள்ளலாம். அவ்வாறே ஒரு சிறுக்கதையானது மொழியின் அழகியற் கூறுகளால் சிக்கலற்ற வடிவத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டு, வாசிப்பின் முடிவில் உணர்வுக்கொற்றலின் பெரும்பொன பரவசத்தினைத் தருமாயின், அது சிறந்த சிறுக்கை யாகக் கருதப்படும். அந்தப் “பரவசம்” துயரத்தின் மெல்லிழைகளாலோ, ஆனந்தத்தின் மலர்வினாலோ கட்டப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறான சிறுக்கதைகளை காலத்துக்கும் நின்றுநிலைக்கக்கூடியன.

அந்தவகையில், “கோடுகளும் கோலங்களும்” தொகுப்பிலுள்ள பல சிறுக்கதைகள் குப்பிழான் ஐ. சண்முகனின் பெயரை இலக்கிய உலகில் நெடுங்காலத்துக்குத் தக்க வைத் திருக்கும் என்றுதற்கியாகக் கூறலாம்.

குப்பிழான் ஜ. சண்முகனின் “ஒரு தோட்டத்தின் கதை”

தமிழ் புனைவு இலக்கியப் படைப்புகளில் “ஒரு” என தொடங்கும் நாவல்கள் பல முத்திரை பதித்திருக்கின்றன.

சுந்தரராமசாமியின் “ஒரு புளியரத்தின் கதை”, வல்லிக்கண்ணனின் “ஒரு வீட்டின் கதை”, தோப்பில் முறைம்மது மீரானின் “ஒரு கடலோர கிராமத்தின் கதை” என தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது பட்டியல்.

அதே போன்று திரைப்படங்களில் ஒரு என ஆரம்பிக்கும் பல வெற்றியடைந்த திரைப்படங்களை வரிசைப்படுத்தலாம்.

அவ்வாறே சிறுகதைகளும்.

சிறுவர் இலக்கியங்கள் பலவும் “ஒரு ஊரில் ஒரு” என ஆரம்பித்ததாலோ என்னவோ “ஒரு” என்பதினுள் ஒரு தேடல் இருக்கின்றது என நினைக்கின்றேன்.

தனது நாலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு “ஒரு பாதையின் கதை” என பெயரிட்ட திரு. குப்பிளான் சண்முகன் அவர்கள் தனது ஐந்தாவது சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கும் “ஒரு தோட்டத்தின் கதை” எனப் பெயரிட்டுள்ளார்.

தனது பவளவிழாவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில் (மார்க்கி 2018) தனது பத்து சிறுகதைகள் அடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பை “ஒரு தோட்டத்தின் கதை” என்ற பெயரில் ஜீவந்தி மூலம் வெளியீடு செய்திருந்தார் திரு. குப்பிளான் சண்முகன் அவர்கள்.

1. என்றை
2. மழைதூறிய ஒரு மாலைப் பொழுது
3. வாழ்க்கை என்பது
4. உயிரின் நடனம்
5. கண்டறிதல்
6. எங்கள் வீடு அல்லது அடைப்பிறவரல்
7. ஒரு திவசநாள்
8. ஒரு கதை ஒரு கவிதை அல்லது ஒரு கவிதைக்கதை
9. சொற்களுக்குப் பெறுமதி இல்லை
10. ஒரு தோட்டத்தின் கதை

இந்தப் பத்துக் கதைகள் பற்றிய எனது இரசனைக் குறிப்பினை ஜீவந்தியின் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். எனது இரசனைக்

குறிப்பினை என்பதனை அடிக்குறிப்பிட்டு எழுதி யதுக்கு காரணம் இரசனை என் பது ஒவ்வொருவரின் வாழ்ப்புவங்களுக்கும் வாசிப்புவங்களுக்கும் ஏற்பாராய்வும். அவ்வகையில் எனது அளவுகோலினால் என்கண்ணாடியூடாக பார்த்ததையும் உணர்ந்தவையும் இதில் பதிவு செய்ய விழைகின்றேன்.

முதல் இரண்டு கதைகளான 1. என்றை, 2. மழைதூறிய ஒரு மாலைப் பொழுது ஆகிய இரண்டு கதைகளையும் ஒன்றாகப் பார்க்க விழைகின்றேன்.

இரண்டு கதைகளும் இரண்டு வெவ்வேறு தளங்களில் சமாந்தரமாகப் பயணித்து சமாந்திரங்கள் சந்திக்காதவை என்ற விதியைத் தாண்டி இவரது இந்த இரண்டு கதைகளிலும் சந்தித்து இருக்கின்றன.

என்றை என்ற சிறிகதையின் கதைசொல்லும் முதாட்டி எங்கள் வீட்டிலோ... அயல் வீட்டிலோ... ஒழுங்கையின் முகப்பில் வாழும் யாரோ ஒரு முதாட்டி யாக இருக்கலாம்.

தணிக்கை செய்யப்படாத அந்த முதாட்டியின் மொழிநடை (அந்த அறுதலி அப்படிச் சொன்னவளோ...) பறவேசை. நாலுபேரோடை கிடந்தவள்... வடக் கெல்லையில் ஒரு கோதாரியில் போவான்.... அது களுக்குத்தானே இப்ப காலம்) வாசகரை, குறிப்பாக கிராமங்கள் கூட நகரமயப்பட்ட தழ்நிலையில் என்னங்களும் சிந்தனைகளும் மாற்றமடைந்து வரும் இன்றைய கால கட்டத்தில் அந்த முதாட்டியின் எரிச்சலை வரவழைக்கின்றது.

ஆனால் கதையின் முடிவில் என்றை குஞ்சு... என்றை குஞ்சு... என 12 வரிகளில் ஆறு தடவை அவர்பரிதவிக்கும் போது எம்மையும் சேர்த்து அந்த முதாட்டிக் காக பரிதவிக்க வைப்பதே திரு. சண்முகனின் எழுத்துத் திறமை என என்னுகின்றேன்.

மழை தூறிய ஒரு மாலைப் பொழுது என்னும் அடுத்த கதையில் அனைவருமே உணர்ந்து ஊரடங்கு சட்ட நேரத்திற்கு முன்பு வீட்டிற்கு சென்று விட

பின்வருமாறு சொல்கின்றார்.

“கடைசி ஆன் எங்கள் வீட்டு ஆளில்லைத் தான். எங்களுக்கு விருப்பயில்லாமல் அவராய்த்தான் எங்கட வீட்டிலை இருக்கிறார். ஆனை எப்படியும் கலைக்கத்தான் வேண்டும். கலைத்தால் தான் நாங்கள் நிம்மதியாய் இருக்கலாம்.

கலைப்போம்! கலைப்போம்!! எப்படியும் கலைப்போம்!!!

கதைதலைநியிர்கின்றது.

7. ஒரு திவசநாள்

எனது முதல் தொகுப்பில் நான் எழுதிய உரை வீச்சு வசனம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

ஐரோப்பாவின் தேர்ச்சக்கரங்கள்
சனி ஞாயிறுகளில்தான் உருளும்
அட்டமி நவமி எல்லாம் இங்கில்லை
ஐயர் சொன்னால் எல்லாமே நல்லநாளே.
வெளிநாடு வந்தால்
வெள்ளிக்கிழமை எல்லாம் பார்க்கேலாது.

இந்த வாக்கியங்களின் மறுபக்கமே குப்பிளான் சண்முகனின் திவசநாள்.

காகம் பணமும் அதிகாரமும் இருந்தால் அனைத்தையும் ஆட்டிப்படைக்கும் குணமும்... அன்மையில் காலம் சென்ற திரு. தெனியானின் பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்களும் என் கண்கள் முன்னே வந்தன.

8. ஒரு கதை ஒரு கவிதை அல்லது ஒரு கவிதைக் கதை.

“கடவுள் விரும்பினால் நாங்கள் மீண்டும் சந்திப்போம்” என இடம்மாறிச் செல்லும் ஒரு சிங்கள ஊழியர் ஒரு தமிழ் ஊழியருக்கு சொல்லும் ஒரு வார்த்தையில் இலங்கையின் அரசியலை பேசி விட்டார் திரு. சண்முகன் அவர்கள்.

அதற்கும் மேலாக கதையின் கடைசி வசனம் “இன்று போலவே உலகம் இருண்டிருந்தது”. No chance.

9. சொற்களுக்குப் பெறுமதி இல்லை.

“If there is no value for your words, then, there is no need to be there” Kolla Vamsi என்ற அறிஞன் சொன்னதாக இருந்தாலும்....

“உங்களுக்கு எட்டி நின்று வரம் கொடுக்கலாமே தவிர... உங்களுடன் கூடி வாழ முடியாது” என புதுமைப்பித்தனின் கந்தசாமிப்பிள்ளையிடம் சொல்லும் கடவுள் ஆயினும் சரி....

“படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் அருளல் மறைத்தலை நீங்களே செய்கின்றீர்கள்” என பணத்துக்கு அலையும் எனது காக்க காக்க சிறு கதையின் முருகக்கடவுள் ஆயினும்....

அதிகாரமே வெல்லுன்றது என்பதனை தனது பானியில் பல உரையாடல்களின் வாயிலாக பெண் கடவுளிடமே தனது மனப்பாரத்தை ஆசிரியர் இறக்கி வைக்கின்றார்.

“தாயே வேறான்றும் இல்லை. ஏன் இந்த மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடிப்படையின்றார்கள். நான் பெரிச் நீ பெரிச் என்று கொக்கரிக்கின்றார்கள். என்னது என்னது என்று எல்லாவற்றையும் வாரிக் குவிக்கின்றார்கள். மற்றவருக்குரியதை பிடிப்பிக் கொள்கின்றார்கள். புரள்கிறார்கள். சூகிறார்கள். சேட்டுகிறார்கள். இரத்தம் சிந்துகிறார்கள். எதிர்த்தவனின் தலையைச் சீவுகிறார்கள். ஒருவனை ஒருவன் சந்தேகக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டே ஒப்புக்குச் சிரிக்கின்றார்கள். கை குலுக்கின்றார்கள். கட்டி அணைக்கின்றார்கள்”

குப்பிளான் ஐ. சண்முகன் புதிய கந்தசாமிப் பிள்ளையாக தனது குறைகளை பராசக்தியிடம் முன்னே வைக்கின்றார்.

10. ஒரு தோட்டத்தின் கதை.

இது ஒரு துப்பறியும் கதை என்று கூட சொல்லாம். குற்றவாளியைக் கண்டு பிடித்த துப்பறிவாளன் தானே குற்றவாளியிடம் இருந்து ஒளிந்து கொள்வதில் தான் திரு.ஐ. சண்முகனின் மனிதம் மினிர்கின்றது.

ஜெயகாந்தனின் உண்மை கடும் என்ற சிறு கதையின் கதையின் நாயகனின் மனைவி களங்கப் பட்டவள் என்ற உண்மையை தன் மாணவனுக்குச் சொன்னால் அந்த உண்மை அவனைச் கட்டுப் பொக்கி விடும் என்பதால் அந்த உண்மையை மறைக்கும் பேராசிரியரை விட திரு. குப்பிளான் சண்முகன் அவர்கள் இன்னும் ஒருபடி போய் “நாளை திருமணம் செய்ய இருக்கிற ஒரு குமர்ப்பிள்ளைக்கு நான் திருட்டுப் பட்டம் தூட்டினால் நாளை திருமணமே கை கூடாமல் போய்விடுமேன்றினைக்கும் ஆசிரியருக்கு HATS OFF.

எங்கள் மனம் தானே எங்கள் எழுத்துகள். எழுத்தாழியம் என்பது நல்ல விதைகளை விதைப்பது தானே!

ஒட்டுமொத்தமாக சிறுகதை என்றால் ஆதற்குள் ஒரு கதை இருக்க வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கையற்று, அனுபவப்பகிர்வுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் படைப்பு களையும் இந்த தொகுப்பில் காணமுடிகின்றது என்றும்... நிகழ்வுகள் பின் தங்கி நிற்க புறச்தழல் சித்தரிப்பும் அகவை உணர்வுப் பகிர்வும் மேலோங்கி நிற்பதை உணர்கின்றோம் என டாக்டர். திரு. எம். கே. முருகானந்தன் இத்தொகுப்பிற்கு முன்மொழிந்ததை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

நம்மைப் பின்றித்து நல்லாசிரியர்

■ வே.ஞானசம்பந்தன்

வடமராட்சிச் கல்விப்புலத்திலே கல்விப் பாரம்பரியத்திலே நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியால யத்தின் பங்களிப்புக் கணதியானது. இன்று நெல்லியடி மத்தி கல்லூரி எனும் பெயரூடன் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. இக்கல்லூரியிலே கடமையாற்றிய ஆசிரியர்கள், மிக நீண்ட மாணவப்பரம்பரை ஒன்றினை உருவாக்கி நிலை நிறுத்திய பெருமைக்குரியவர்கள். அந்த வகையிலே ஆசிரியர் ஐ.சண்முகவிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக் கவர். குப்பிழான் ஐ.சண்முகம் என தமிழுலகம் நன்கறிந்த ஈழத்து மூத்த படைப்பாளி; ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் வரிசையில் தவிர்க்க முடியாத ஆளுமை. இவருடைய ஆசிரியத்துவத்தின் ஆளுமையை நினைவுகூருவதில் கழிபேருவகை அடைகின்றேன்.

குப்பிழானைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், ஜயாத்துரை - இரத்தினம்மா தம்பதிகளின் எட்டுப் பிள்ளைகளில் முத்தவர். 1946ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி பிறந்தவர். இன்று குப்பிழான் விக்கினேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம் என அழைக்கப் படும் குப்பிழான் விக்கினேஸ்வரா வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். புன்னாலைக் கட்டுவென் மெதடிஸ்த ஆங்கிலப் பாடசாலையில் தரம் 6,7 என்பவற்றை நிறைவு செய்து தரம் 8 இல் இருந்து உயர் தரம் வரை தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் நன்மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கொழும்பு வளாகத்தில் உயர்கல்வியினை ஆரம்பித்த இவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ், பொருளியல், வரலாறு எனும் பாடங்களைக் கற்றுக்கலைப்பட்டதாரியானார்.

1970 இல் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருக்கும் போதே, இலங்கைப் பரீட்சைத்தினைக் களத்தில் எழுதுவினைஞராகத் தனது பணியினை ஆரம்பித்தார் பின்னர் இடமாற்றம் பெற்று யாழ்ப்பானைக் கல்வித் தினைக்களத்திலும் கல்முனை கல்வித் தினைக்களத்திலும் கடமையாற்றியுள்ளார். இதற்குப் பின்னரே இவருக்கு ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது. 1984 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று யா/நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் கடமையைப் பொறுப்பேற்றார். அன்றிலிருந்து 2006 ஆம் ஆண்டுவரை 22 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இப்பாட

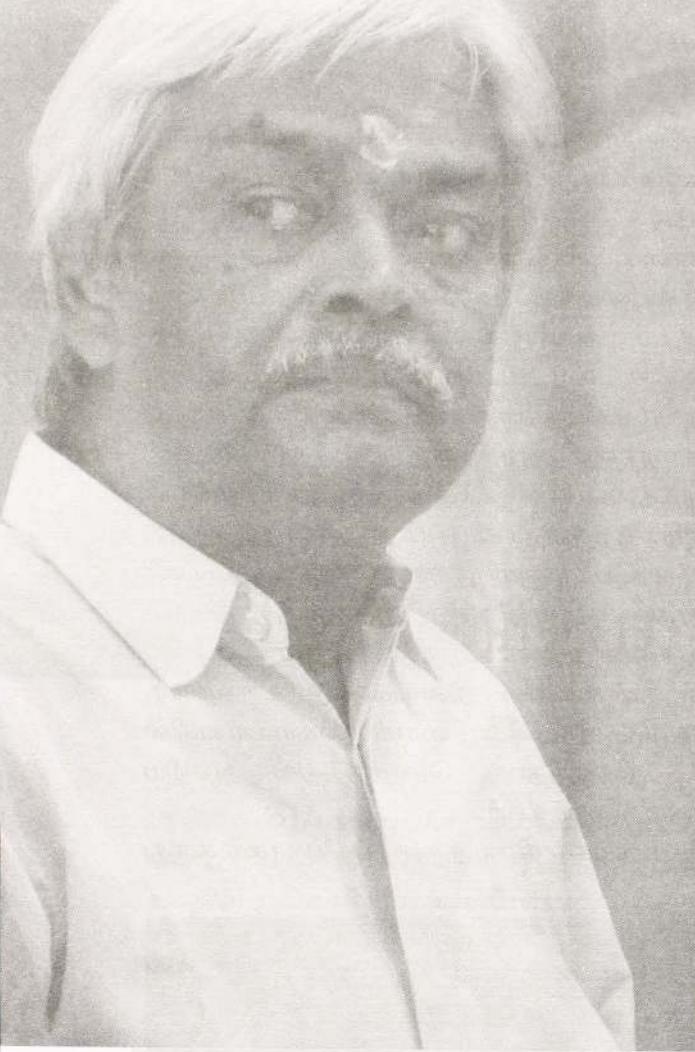
சாலையிலேயே கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார். இதனால் இங்கு ஒரு நீண்ட மாணவ பரம்பரையினை உருவாக்க முடிந்தது.

யா/நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் 90களில் இவர் நமக்கு அறிமுகமாகின்றார். அப்பொழுது நாம் இடைநிலை வகுப்புகளில் கற்றுக் கொண்டிருந்தோம். பாடசாலைக்கு சைக்கிளில் தான் வருவார். பாடசாலை வளாகத்துக்கள் அவரைக் காண்போமே தவிர நாம் அவரிடம் படித்ததில்லை. ஆனால் வேறு வகுப்புக் களுக்கு சமூகக்கல்வியும் வரலாறும், சைவ நெறி எனும் பாடங்களைக் கற்பிப்பார் உயர்தர வகுப்புகளுக்கும் கற்பித்திருக்க வேண்டும். இடைநிலைக் கல்வியில் இவரிடம் கற்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைக்கவேயில்லை.

பாடசாலையில் இடம்பெறும் பல்வேறுபட்ட நிகழ்வுகளிலும் இவர் ஆற்றும் உரைகளைக் கேட்டு மகிழ்வோம். “எல்” மண்டபத்திலும் அரச மர நிலைகளி லும் இருந்தவாறும் நின்றவாறும் பேச்சுக்களைக் கேட்டு மகிழ்வதுண்டு. இலக்கியம், ஆளுமீகம் பொதுவிடயம் என பல்வேறுபட்ட விடயங்களை மாணவர்களின் உள்ளத்திற் பதியக் கூடியவாறு எடுத்துரையார். விழாக் களிலே கலிதை படிப்பார். அவ்வேளைகளில் இவரது புறத் தோற்ற அழகினை நான் இரசிப்பதுண்டு. நேர்த்தியாக அரைக்கை சேட் - ஜீன்ஸ் அணிந்திருப்பார். மெதுவாக நடந்து வருவார். வீழ்ந்து சரிந்து கிடக்கும் முடியின் அழகினை இப்பொழுது என்மனக்கண்ணில் இரசிக்கிறேன்.

நாம் இப்பொழுது உயர்தரத்துக்கு வந்து விட்டோம். 1997-98 காலப்பகுதி உயர்தர வகுப்பு மாணவர் களுக்கு தமிழ், பொருளியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எமக்கு இவரிடம் தமிழ்ப் பாடத்தினைக் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. புதுமுக வகுப்பு மாணவர்கள் நாம். இவரை எதிர்பார்த்து ஆர்வத் துடனும் உற்சாகத்துடனும் அமர்ந்திருக்கிறோம். மனி

மருந்துகளை விட இலக்கிய நண்பர்களது சந்திப்புச் சிறந்த சிகிச்சையாக அமைவதைப் பல தடவைகள் கண்ணுற்றேன். அவர் அவ்வளவு தூரம் இலக்கியவட்டத்தை நேசித்தார் என்பேன்.

2018 நூணம் சஞ்சிகையில், இவரது மாணவராகிய திரு.த.அஜந்த குமார்; அழகியலும் சமூகப்பார்வையும் இணைந்து கைகோர்க்கும் பல தனித்துவமான படைப்புகளின் சொந்தக்காரர். கொழும்பிலும் யாழ்ப் பாணத்திலும் இயங்கிய கலை இலக்கிய அமைப்புக்களின் செயற் பாட்டாளர். சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம், பக்தி என்ற பல்வேறு வடிவங்களில் இயங்குவார். புத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வாணாலி, தொலைக் காட்சி, இணையம் எனத் தனது ஊடகங்களை விரித்துக் கொண்டவர். நல்லதொரு பேச்சாளர் என்பதையும் சமய இலக்கிய நிகழ்வுகளில் நிருபித்து வருபவர். நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களை உருவாக்கியவர். ஆனாலும் இலக்கிய ஆர்வமுமுள்ள இளைஞர் அணியொன்றின் உருவாக்கத்தின் பின்புலமாக ஆர்ப்பாட்டமின்றி இயங்கி வருபவர்” என்று சொல்கின்றார்.

செம்மன் அதன் செழிப்பிற்குப் பெயர் போனது. அப்படி ஒர் செம்மன் ஊரான குப்பிழானில் ஒர் விவசாயக் குடும்பத்திற் பிறந்து அதே மாதிரியான சிவந்த பூமி கரணவாய் மாணிக்கவளவில் வாழ்க்கைப்பட்டவர் சன்முகன் அவர்கள். செழிப்பான ஊரின் வனப்புகளை அனு அனுவாக இரசித்து அதைத் தனது எழுத்துக்களிற் பொறித்தவர். அவரது சிறுகதை களின் பெரும்பகுதியில் இயற்கை வர்ணனைகள் விரவிக் கிடக்கும். மாலை வெயிலின் மஞ்சட்கத்திர்கள் மர இலைகளினுரூடாக நிலத்தில் விழுந்தது. தென்னங்கீற்றினுரூடாக நிலத்தில் வீழுந்தது என்றெல்லாம் வர்ணிப்பார்.

சன்முகனின் எழுத்துக்கள் ஒரு காலக் கண்ணாடி எனலாம். அவருடைய கதைகள் அவர் வாழ்ந்த ஓவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் ஒரு கிராமமோ, நகரமோ எப்படி இருந்தது என்பதைப் பிரதிபலிக்கின்றது. உண்மைத்தன்மையற்ற விருந்தோம்பலில்லாத பெண்களாகக் கொழும்பு நகரப் பெண்களும், கள்ளங்கபடமற்ற வெள்ளேந்திகளாகக் கிராமப்புற மக்களும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள்.

சன்முகனின் கதைகளில் வழைமையாக நாங்கள் எதிர்பார்கின்ற திருப்பங்கள் பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. நாங்கள் எதிர்பார்க்கும் முடிவுகளும் இருப்பதில்லை. அவருடைய எழுத்து வித்தியாசமானது. எதையும் கடந்து போதல் என்ற கோட்பாடு காணப்படுகிறது. தெருவிலே தினமும் சந்திக்கும் இளைஞனும் யுவதியும் கண்களாற் பேசிச் செல்கின்றனர். ஒரு நாள் அவர்கள் நேரே பேசும் போது நாமெல்லாம் அவர்கள் காதலையோ அல்லது விருப்பத்தையோ வெளிப்படுத்தப் போகின்றார்கள் என்று எதிர்பார்த்தால், சன்முகன் அப்படிச் செய்யவிடமாட்டார். அவர்கள் அதைப் பேசுவதில்லை.

கண்டதும் காதலென்று அலைகின்ற இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளோ அல்லது விரக்தியின் விளிம்புகளில் இருக்கும் இளைஞர்களோ சன்முகனின் கதைகளை நிச்சயம் வாசித்துத் தங்கள் மனதிலையைச் சரி செய்து கொள்ளலாம். திருமணம் செய்யாத பெண்களின் ஏக்கங்களைப் புரிந்தவராக அவரது எழுத்துக்கள் பேசகின்றன. வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை ஏன் எதற்கு என்று கூப்புசோதனை செய்து சில கதைகளைத் தந்துள்ளார். கடவுள் பற்றிக் கூட “அவன் எல்லாம் தெரிந்தவனாக அனுமதியாக, மெல்லிய புன்னைகையுத்தான்” என்று எழுதுகின்றார்.

அதே இறைவனிடம் சன்முகன் அவர்களது உடற்கடத்திற்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் பிரார்த்தித்து இன்னும் பலகாலம் வாழ்ந்து பலருக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

Dr.S. பஞ்சகல்யாணி

எழுத்து ஹர் எழுத்து

தீர்பார்க்கப்பட்டது
போலவே நண்பன் அறையில் இல்லை என்று தெரிந்தது. புதிய நாடும், பழைய “டிட்டோவும்” வாலைக் குழுத்து மகிழ்ச்சிக் குரலெழுப்பி அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன. ஏற்கனவே கொழும் பில் வேலை பார்த்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக அவனுக்கு “டிட்டோ”வுடன் பழக்கம். ஒரு வருட இடைவெளிக்குப் பிறகு கடந்த மாதம் கொழும்புக்கு வந்த போதுதான் புதிய நாடுடன் பழக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவனைக் கண்டதும் வள்ளுவள்ளு பாய்ந்தது அது. “டிட்டோ”தான் சமாதானப் படுத்திற்று. அறையால் போகும் போதும் வரும்போதும் மீண்டும் மீண்டும் சிறு முனங்கல்கள். பிறகு அவனையும் தனக்குத் தெரிந்தவர் பட்டியலில் அது சேர்த்துக் கொண்டு விட்டது.

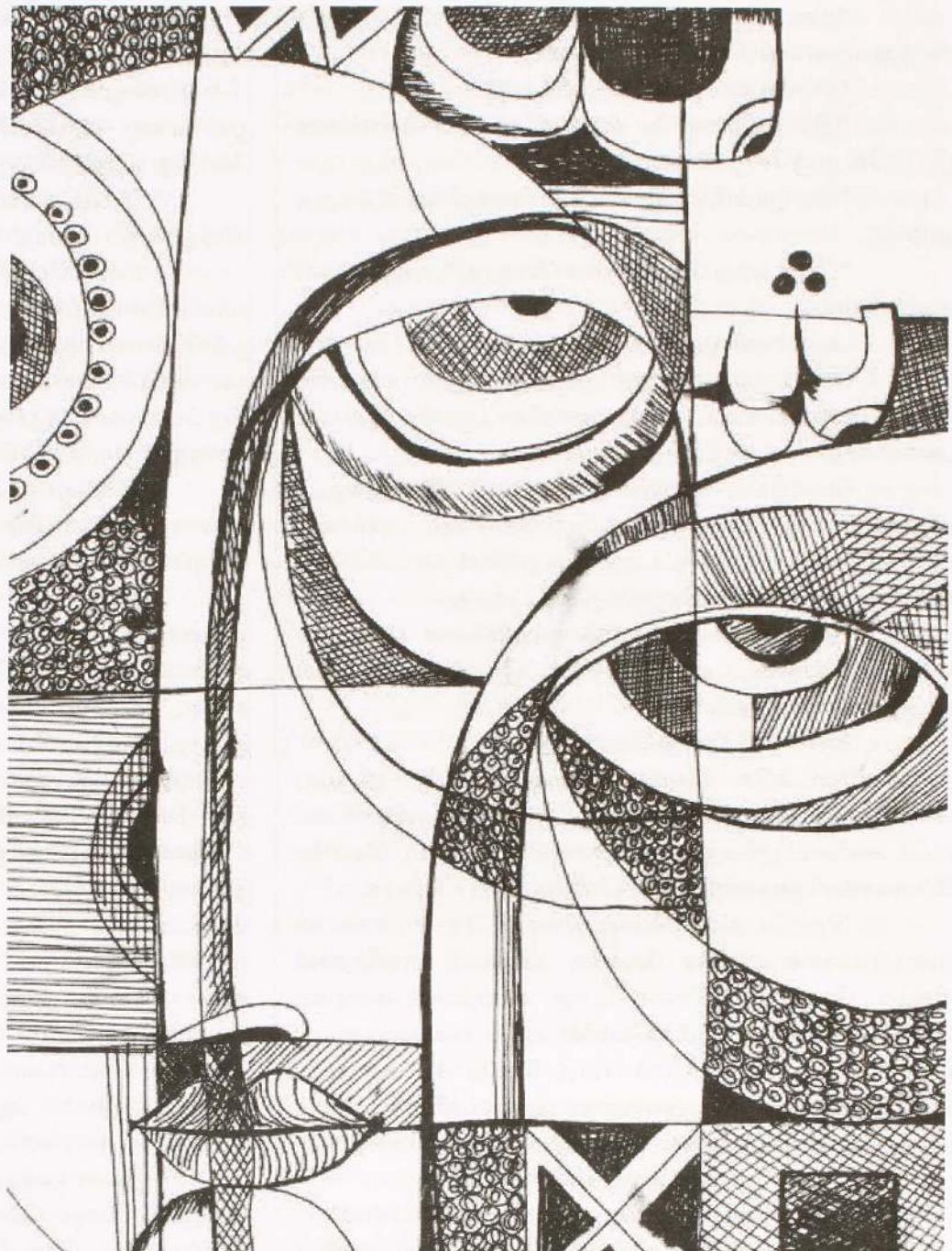
நாய்களின் குரல்களுக்கிடையில் வெளிக் கதவின் அண்மையில் நின்று கதவை தட்டலாமா என்று தயங்கிய கணத்தில், உள்ளில் கிழவிகள் கதைக்கும் சத்தம் கேட்டது. மகிழ்ச்சியுடன் கதவைத் தட்டினன். “அறையில் போய் ஒரு Wash எடுத்தவுடன் ஒரு ஐந்து நிமிடம் ஆறிவிட்டு “மகிந்த விழயசேகரா”வின் கூட்டத்திற்குப் போக வேணும். கூட்டம் எப்படி யும் ஐந்தரை மணியளவில் முடிந்து விடும். பிறகு ‘Alfie Darling’ படம் பார்க்க வேணும். இப்போதே மூன்றரை மணியாகுது”

கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. அப்பால் வீட்டுக் காரக் கிழவி “நீங்களோ” என்றாள். “என்ன வருமெண்டு ஸ்ரீசௌல்லவில்லையோ” என்றான். “சொன்னவர் தான். அவர் இன்னமும் வேலையாலை வரவில்லையே! என்ன செய்யப் போகிற்கள்” என்றாள்.

அவன் தயங்கினன். ஸ்ரீயின் மேல் கோபம் வந்தது. “உதிலை குட்கேஸை வைச்சிட்டு வேணு மெண்டால் Wash எடுங்கோவன். இப்ப நாலுமணிக்கு அவர்வந்திடுவார்”

மற்றக் கிழவி அவனைப் புதினமாகப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். “அனுதாபப்படுகிறாளா? கர்வப்படுகிறாளா?”

“நாலு மணிக்கு வந்திடுவாரா?” என்றான்.

“ஓம், நாலரை மணிக்கு வந்திடுவார்”

வெளிக் கதவில் மாட்டியிருக்கும் துணி கட்டிய கறுத்த அந்த மற்றத் திறப்பால் ஸ்ரீயின் அறையைத் திறக்கலாமென்று அவனுக்குத் தெரியுந்தான். அந்த வீட்டுக்காரக் கிழவியும் அவனை நாலைந்து வருடங்களாக அறிவாள்தான். அந்த மற்றக் கிழவிக்கும் அவன் முகம் பரிச்சயமாகித் தானிருக்கும், என்றாலும் அந்தக் கணங்களில் ஒரு இறுக்கம் இருந்தது. இந்தக் கர்வம் பிடித்தவர்களிடம் பணிய வேண்டாமென்றுபட்டது.

“எப்படி wash எடுப்பது. இரண்டு கிழட்டுச் சனியன்களுக்கு முன்னால் எப்படி உடைமாற்றுவது?”

“சம்மா உதிலை ரோட்டுக்குப் போட்டு வாறேன். ஸ்ரீயும் வந்திடுவார்தானே” எதனாலும் பாதிக்கப்படாதவன் போலத்தான் சொன்னான். அந்தக் கறுத்தத் திறப்பால் ஸ்ரீயின் அறைக் கதவைத் திறக்கலாம் என்பதை அறியாதவன் போலத்தான் சொன்னன்.

அவன் பின்னாலேயே வெளிக் கதவு பூட்டப் பட்டது. நாய்கள் கொஞ்ச தூரம் அவனுடன் வந்தன. “மத்தியான ரெயினிலேயே வந்திருக்கலாம், சம்மா ஏறிந்து விழுந்து அவன் முகம் கறுப்பைக் காணுது தவிர்த்திருக்கலாம்.”

நிகழ்வுகள்

ஈழத்து தமிழ் சிறுக்கை வரலாற்றை எழுதுகின்றபோது மறுதலிக்க முடியாத மிக முக்கிய எழுத்தாளராக குப்பிமான் ஐ.சன்முகன் அவர்கள் முன் வரிசையில் இருப்பார் என்பது கவனத்திற்குரியது. அவ்வாறு கவனத்திற்குரிய ஒரு எழுத்தாளர் எமது இலக்கியச் சூழலில், பதிவு களில், பேச்சுகளில் அதிக கவனக் குவிப்பைப் பெறவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியது. இது பொது வாக ஈழத்தின் கவனிப்பைப் பெற்றிருக்க வேண்டிய அனைத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் பொருந்தும். ஒரு விமர்சன வரலாற்றை, இருட்டிடிக்கின்ற பதிவுகளை நாங்கள் உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதன் வழியே தொடரவும் தலைப் பட்டிருக்கிறோம். வெளிச்சத்தை

குப்பிமான் ஐ.சன்முகனின் உதிரிகளும்... அக முரண்களின் கதைகள்

ந. மாயூரனுபன்

எனக்கு அல்லது எமக்கு விருப்பமான பக்கத்திற்கு மட்டுமே கசிய விடுவோம் என்கிற ஒரு மேலாதிக்க/பூர்வ்வா/பாசிச மனோநிலை (நீங்கள் எதையும் விருப்பம் போல எடுத்துக் கொள்ளலாம்) உருவாக்கிவிட்ட தடத்தின் வழி போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. எனினும் நியாயமாக பேசப்பட வேண்டிய பல எழுத்தாளர்கள் அந்த வெளிச்சத்தின் மறு பக்கத்திலேயே நிற்கிறார்கள். எழுத்தாளர்களிடம் இருக்கக்கூடிய ஒரு வித கிறுக்கு அந்த வெளிச்சத்தை நோக்கி ஒடுவதை தடுத்து விடுகிறது. குப்பிமான் ஐ.சன்முகன், அ.யேசுராசா, க.சட்டநாதன் என மூவரை மட்டும் இந்த வரிசையில் நான் எடுத்துக்காட்டுக்காக கூறுகிறேன். இதில் அ.யேசுராசா அலைக்காவும், அவரது நேர்முக விமர்சனத்திற்காகவும் சற்றே பேசப்பட்டவாராக இருக்கிறார். எனினும் அவரது எழுத்திற்காக அவர் அதிகளில் கவனக்குவிப்பை பெறவில்லை.

குறிப்பாக ஒரு காலகட்டத்தில் கவிதை பெற்றிருந்த அல்லது கவிஞர்கள் பெற்றிருந்த அதீத கவனக்குவிப்பு கவனமொதுக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டியதொன்று.

சிறுக்கை எழுத்தாளர்கள் திட்டமிட்டு ஒதுக்கப்பட்டார்களா என்கிற வினாவை கேட்க வேண்டிய தேவையும் உண்டு

குறித்த காலத்தில் அதிக செல்வாக்குடன் விளங்கிய மார்க்கிய

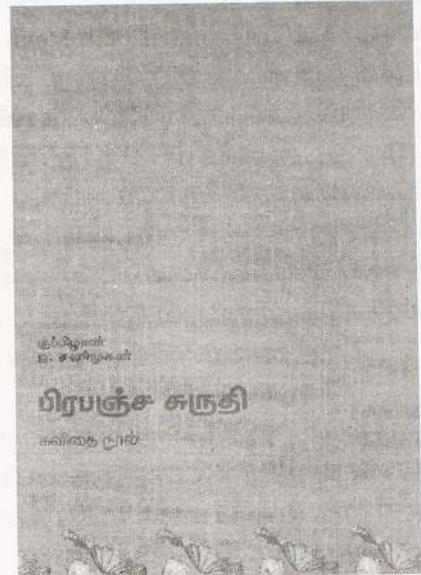

குப்பிழான் ஜி.சண்முகனுக்கும் எனக்கும் ஓர் ஒற்றுமை; பதினெட்டாம் வயதில் கவிதை புனையத் தொங்கிய நான் என் முதலாவது தொகுதியை வெளி யிட்டபோது எனக்கு 59வயது. அறுபது எழுபதுகளில் கவிதை எழுதத்தொடங்கிய சண்முகனின் “பிரபஞ்ச சுருதி” 2014இல் வெளியாகியுள்ளது. இவையதில் எழுதிய காதல் கவிதைகள் மூன்று தசாப்தங்கள் கடந்த பின் - முதுமையில் - நூலுருப்பெறும்போது சங்கடம் ஏற்படவே செய்கிறது.

கவிதைகளை அவை எழுதப்பட்ட காலப் பின்னனியோடு சார்த்திப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தழ்நிலையில் அரசியல். சமூக, பொருளியல் நோக்கு களும் போக்குகளும் மாறியுள்ள நிலையில் இப்படைப்புக்கள் dated என விமர்சகர்களால் ஒதுக்கப் படக்கூடும்.

இன்னொன்று : கவிதையின் வடிவத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம். இன்று பெரும்பாலான கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையே புனைக்ரூர்கள். விரல்விட்டு என்னக்

குடிய சிலரே மரபுக் கவிதை எழுதுகிறார்கள். மரபுக் கவிதை காலாவதியாகி விட்டது என்று சொல்ல வரவில்லை. அது நம் முதுசொம். பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பயில்வோர் அதை என்றும் ஆராதிப்பார்.

இந்தப் பீடிகை “பிரபஞ்ச சுருதிக்கு” திறவு கோல் ஆகலாம்.

நுழைவாயிலிலுள் என் “கலைக் கோதை” மானுப்பு பெண்ணா கலைத்தேவியா?

“கீதமாய்க் காதில் இனித்திடுவாள் - கிளிப்

பிள்ளைக்குமே அருள் புரிந்திடுவாள்
நாதமாய் அவளை நான் காணுகின்றேன் - நாங்கை
பாத்ததைப் பற்றவே பாடுகின்றேன்”

இதயக் கோயிலில் அவளை இருத்தி, அவள் அருளைக் கவிஞர் யாசிக்கும்போது, இது பாரதி பாணி எனக் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஆனால் “இதயக் கண்ணி” முழுக்க முழுக்க ஒரு காதற் கவிதையாக நிற்கிறது.

“மல்லிகைப்பூ அவள் கூந்தலழகினை

கூட்டவே கூடாது கோல

மாமயில் சாயல் மங்கையின் சாயலை

மாற்றவும் மாட்டாது”

என்பது பொருளாலும் சந்தத்தாலும் வாசகனை வசப் படுத்துகிறது.

காதல் வயப்பட்ட இளம் உள்ளம் காணும் காட்சிகளிலும் அதையே காணும். வானும் நிலவும் சோலையும் தென்றலும் தமக்காகவே படைக்கப்பட்ட தாக்கக் காதலர் மயங்குவர்.

“வான் வீதியில் மயங்கும் வண்ணாங்கள்

வனிதை நெஞ்சிஸில் இனிக்கும் நினைவுகள்”

என்றும்

“மலை முகட்டினில் வெள்ளிப் பாறைகள்

மன் மதன் விளையாடும் சோலைகள்”

என்றும்

“மாலை என்பதோர் மயக்கும் பெண்மையாம்

மதி மயங்கிடும் இன்பக் கண்ணியாம்!”

என்றும் வரும் கவிதை அடிகள் சண் முகனை இயற்கையை ஆராதிக்கும் கவிஞர்னாக்கான நிறுவும்.

தமிழர்கள் வாழ்க்கையை இல்லறம், துறவறம் எனப் பகுத்து நோக்கினர். திருவள்ளுவர் அறத்துப்பாலை

இல்லறவியல், துறவறவியல் என வகுத்தது நோக்கத் தக்கது. ஓர் ஆணும் பெண்ணும் திருமண பந்தத்தில் இணைந்து மக்களைப் பெற்று, விருந்தோம்பி வாழ்வது இல்லறம். இல்வாழ்வு மேற்கொள்ளாமல் துறவுபூண்டு வாழ்வது துறவிகள் தேர்ந்தெடுக்கும் வாழ்க்கை. இவ்விரண்டிலும் எது மேலானது என்ற வாதம் எழவு துண்டு. துறவறம் மேலென்று சாதிப்போர், “துறவிக்கு வேந்தன் தரும்பு!” என்பர். திருவள்ளுவர் இல்வாழ்வே உயர்ந்துதென்று நிறுவுகிறார்.

“அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில் போலூட்டப் பெறுவதெவன்?”

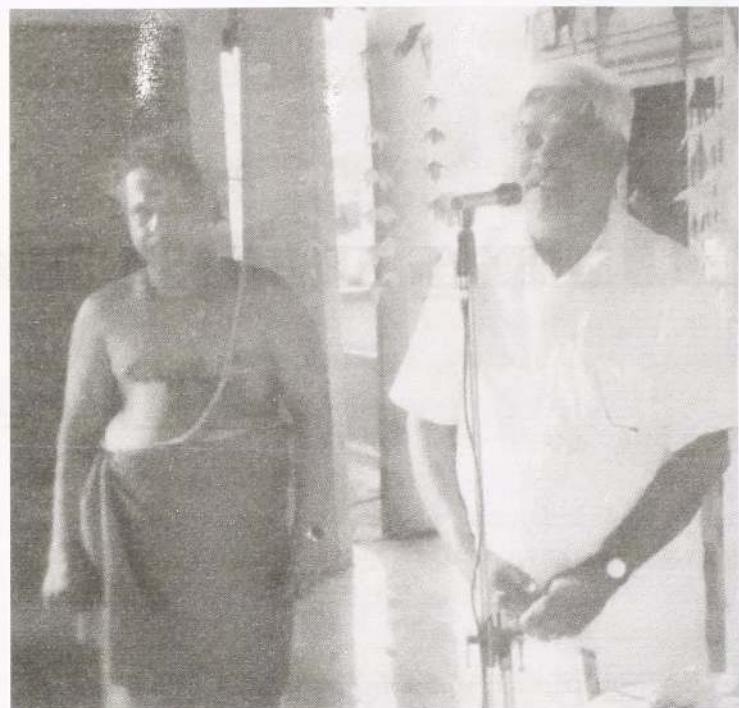
அறத்தின் வழிநின்று இல்வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் ஒருவன் அதற்குப் புறமான துறவு பூண்டு என்ன பயனைக் காணப்போகிறான் என்பது இதன் பொருள்.

“காவிஏன் கட்ட வேண்டும்?” என்ற சண்முகன் கவிதையை இக்குறவின் எதிரொலியாகக் காண்கிறேன்.

கவிஞர்கள் எல்லோரும் தத்துவஞானி களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். கம்பனிலும் சித்தர் களிலும் பாரதியிலும் ஆங்காங்கே தத்துவ வீச்சுக் களைக் காணலாம். நம் சண்முகன் இளவையதில் எழுதிய கவிதைகளிற் கூட, தத்துவக் கீற்றுக்கள் மின்னக் காணலாம்.

“வாழ்க்கை என்பது கணவின் தொகுதிகள்

வழிமுழுவதும் நீண்ட மூச்சுக்கள்
வாழ்க்கை என்பது நினைவின் சுழிப்புக்கள்
நிறைவேறாத மனத்தின் உளைச்சல்கள்
வாழ்க்கை என்பது உடலின் உணர்ச்சிகள்
வாழ்க்கை என்பது சலிப்பின் சிதறல்கள்
முதலும் முடிவும் மூச்சின் முனகல்கள்”

இத்தொகுதியின் தலைப்புக் கவிதையில் காற்றின் ஊதலையும் குழந்தையின் அழுகை ஒலியையும், காகம் கரையும் ஒசையையும், ஆலைச் சங்கின் ரீங்காரத்தையும் அருகே படுக்கையில் நாணத்தால் கிக்கிக்கும் மனைவியின் சிரிப்பொலியையும் முனகலையும் கூடலின்பின் துயிலுகையில் இழையோடும் மூச்சோசையையும் அற்புதமாகத் தொடுக்கிறார் சண்முகன். இவ்வோசை ஒலிகள் பிரபஞ்ச சுருதியால் இணைகின்றன. இது அவருடைய தரிசனம்.

சேய்மையில் உள்ளவற்றுக்கிடையில் நாம் காணாத தொடர்புகளைக் காண்பதும் காட்டுவதுமே கவிஞர் களின் படைப்பாற்றல். அது குப்பிழான் ஐ. சண்முகனுக்குக் கைவந்துள்ளது.

சண்முகனின் சிறுகதைகளில் வெளிய்படும் எடுத்துறைப்புமறைகள்

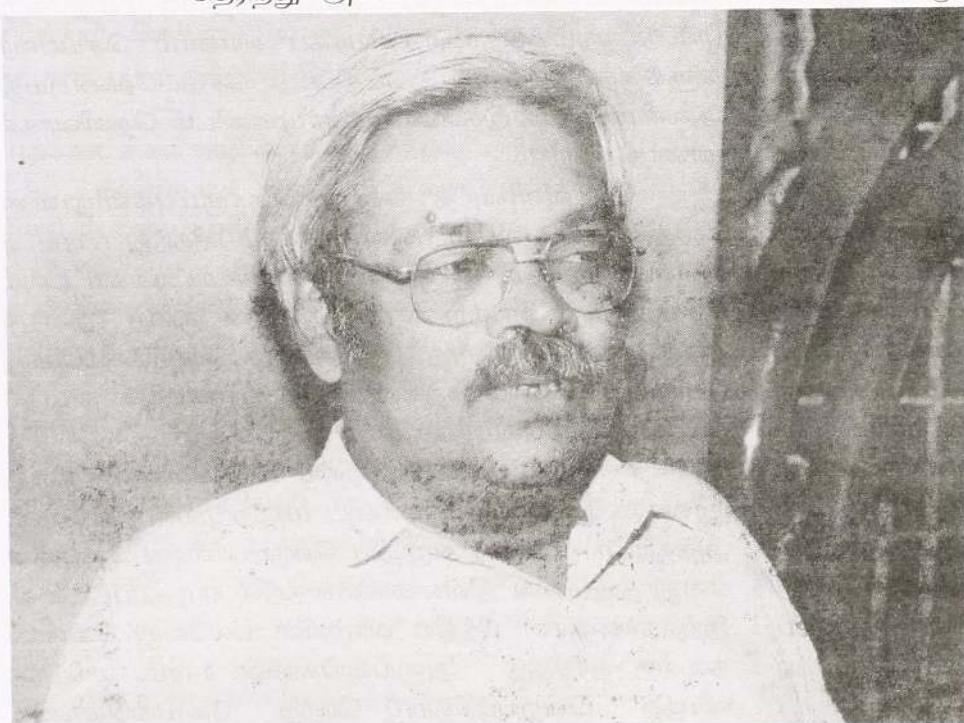
அறிமுகம்:

2001 ஆம் ஆண்டு க.பொத. உயர்தர வகுப்பில் எனது தமிழாசிரியராக அறிமுகமாகினார் குப்பிமான் ஐ.சண்முகன் அவர்கள். அவருடைய தோற்றும் யாரையும் கவரக்கூடியது. விரைவில் கோபம் வராத எனிமையான ஒருவர். தன்னைப் பற்றிய அதீத மதிப்பீடுகளை ஊட்டாதவர். அறுபதுகளின் இறுதியில் அறிமுகமாகிய சண்முகன் - சிறுகதை, கவிதை, பத்தி, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுத்துகளை வெளிப்படுத்தியவர். திரைப்படம், இசை, நாடகம் ஆகிய துறைகளில் அவருடையசபோடு அலாதியானது என்பதை அவருடைய எழுத்துகளில் தரிசிக்கலாம்.

சண்முகனின் நான்கு சிறுகதைத்தொகுதிகள் இதுவரை வெளிவந்து இருக்கின்றன. கோடுகளும் கோலங்களும் (1976), சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும் (1983), உதிரிகளும்... (2006), ஒரு தோட்டத்தின் கதை (2018). மொத்தமாக 43 சிறுகதைகளை இத்தொகுதிகளில் எழுதி யுள்ளார். 1966 - 2018 வரையான ஜம்பத்து இரண்டு வருட கதைகள். இத்தொகுதிகளின் சமர்ப்பணங்கள் கடந்துவந்த வரலாற்றைப் பதிவுசெய்வதைக் காணலாம். அன்னைக்கும் தந்தைக்கும், விடுதலைக்குப் புறப்பட்ட போராளிகளுக்கு, “உலகின் மூலைமுடுக்கெங்கும் மனிதரின் வெறிகொண்ட செயற்பாடுகளின்” அன்றதங்களினால் பலியாகும் ஆயிரக்கணக்கான பச்சிளம் பாலகர்களின் நினைவுகளுக்கு...”, மைது பாரம்பரிய “முதுசங்களை” மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க உழைக்கும் சமூக அக்கறையாளர்களுக்கும், இயற்கையை நேசிக்கும் அன்பர்களுக்கும்.

இளையெங்கில் ஆர்ப்பரிப்பில் இருந்த முதிர்ச்சியின் பக்குவம் வரை ஜீந்து தசாப்தங்களான வெவ்வேறு அனுபவத்தினைப்பினது சாட்சியமாக இவரது சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். வெவ்வேறு சுருதிகளில் இக்கதைகள் ஒலிக்கின்றன.

ஸமத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் குப்பிமான் ஐ.சண்முகன் என்ற பெயர் வெறுமனே சொல்லப்படுவதோடு ஒழிந்து விடுவதைக் காண்கின்றோம். உள்ளடக்க ரதியான ஆயவுகளே தமிழ்ப்புலத்தில் அதிகம் நிகழ்ந்துள்ளன. உள்ளடக்கப் புரட்சி சண்முகனுக்கு ஒவ்வாமையாக இருந்திருக்கின்றது. ரோம் ஏரிகிற போது பிடில் வாசித்த அழகியல் தினைப்புக் கொண்டவர்களாகத் தெரிந்து அவ்வகையான படைப்பாளிகள் கவனிக்கப்படாதும் இருந்திருக்கலாம்.

சண்முகன் குத்திரப் பாங்கான
கதைசொல்லி யாக இருப்பதைப்
பெரிதும் விரும்பவில்லை.
ஆயினும் அதற்கான தடங்களை
முற்கால ஏன் பிற்காலச்
சிறுகதைகளிலும் விட்டுள்ளார்.
உருவர்தியான பிரக்ஞஞையத் தன்
சிறுகதைகளில் திட்டமிட்டே அவர்
உருவாக்க முயன்றுள்ளார்.
வாசகனின் சிந்தனையைத்
தூண்டுவதே அவரின் நோக்கமாக
இருந்திருக்கின்றது.

சண்முகன் தூத்திரப் பாங்கான கதைசொல்லி யாக இருப்பதைப் பெரிதும் விரும்பவில்லை. ஆயினும் அதற்கான தடங்களை முற்கால ஏன் பிற்காலச் சிறுகதைகளிலூம் விட்டுள்ளார். உருவர்தியான பிரக்ஞாயைத் தன் சிறுகதைகளில் திட்டமிட்டே அவர் உருவாக்க முயன்றுள்ளார். வாசகளின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதே அவரின் நோக்கமாக இருந்திருக்கின்றது. கோடுகளைச் சிலரும் கோலங்களைச் சிலரும் கண்டு கொள்வார்கள். அவர் தரும் கோடுகளைக் கொண்டே கோலங்களை நாமே போடவேண்டியும் இருக்கும். சாதாரணத்துக்குள் அசாதாரணத்தை பொதிந்துவிடும் வல்லபழும் அவரின் சிறுகதைகளின் அம்சமாக அதிகம் வெளிப்பட்டது.

தனது படைப்புகளைப் பற்றிய தெளிவு இவருக்கு இருந்திருக்கின்றது.

வாழ்வின் தேடல்களில், காத்திருப்புகளில் அவ்வப்போது என் சிந்தையில் கிளர்ந்த உணர்வுகளின் - தவிப்புகளின் - தரிசனங்களின் கோலங்களே என் கதைகள்...

எவ்வித வழிகாட்டலுமின்றியே, இந்தக்கதைகளின் ஆத்மாவை நீங்கள் தொட்டிருப்பீர்கள்தானே! புகைவண்டிகளில் பயணம் செய்திருப்பீர்கள் - மலைகளினதும், நதிகளினதும், புன்சோலைகளினதும் அழகை இரசித்திருப்பீர்கள். காலை, மாலை, இயற்கைக் காட்சிகளில் மனதைப் பறிகொடுத்திருப்பீர்கள். மாறிவரும் உலகின், மனித மனங்களின் உணர்ச்சிக் கோலங்களைக் கண்டு வியந்திருப்பீர்கள். “அழகு இலயிப்பு” த்தான் இந்தக்கதைகளின் உள்ளார்த்தம் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். அப்படிச் சொன்னால், நான் அதை மறுக்கப்போவதில்லைத் தான். (கோடுகளும் கோலங்களும், நிறைவில்)

தனது படைப்புகள் பற்றிய விமர்சனங்களைச் சுயமதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாக்கும் பாத்திரங்களையும் சிறுகதைகளில் உலாவவிட்டுள்ளார்.

கலைகளின் பிறப்பின் அடிப்படை, அழகு இயலிப்புகள்தான்: அழகுகளின் வசீகரங்களே மனித மனங்களைக் கிறுகிறுக்கச் செய்து, உணர்ச்சி வசப் படவைத்து, அவனை கலைக்கோலங்களை ஆக்கத் தூண்டுகின்றது என்ற கருத்தையும் அழகுகள்தான் கலையின் அடிப்படை என்ற வாதத்தை ஏற்கமுடியாது. மனித மனத்தின் உணர்ச்சிக் குழுறவுகளும், கொந்தளிப்புகளும் சோகங்களும் கூட உயர்ந்தப்பட்டு களின் கருப்பொருளாகியிருக்கின்றனதானே என்ற வாதத்தையும் மோதவிடுகின்றார். ஆனால் வளித கலைகளினால் மட்டுமே வாழ்க்கையில் எம்மை மறந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையே அவர்டம் வேறுன்றியுள்ளதையும் கதைகளின் பாத்திரங்கள் வழி அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. எனினும் இப்போக்குகளில் நெகிழ்ச்சிகளை மிக ஆரம்பகாலக் கதைகளிலூம் இப்போதைய சில கதைகளிலூம் காணலாம்.

எழுத்தாளன் ஒரே சிந்தனையுடன் மட்டும் காணப்படமுடியாது. ஒரே உத்தியில் மட்டும் கதை யரைக்கழியாது. அவனைக் கலைஞராக நிருபிப்பவை உள்ளடக்கம் மட்டுமல்ல மொழியும் எடுத்துரைப்பு மறைகளுமே ஆகும்.

சண்முகனின் சிறுகதைகள் பற்றிய மதிப் பிடிட்டிற்கு செல்வதற்கு எடுத்துரைப்பியல் நோக்குநிலை பேருதவியாக அமையும் என்ற கருதுகோள் தூண்டலாக உள்ளது.. ஒரு படைப்பின் தரத்தினைத் தீர்மானிப்பது அதை எடுத்துரைக்கும் முறையையே ஆகும். கருப் பொருளை விளக்குவதற்கு மொழி மூலம் விரிக்கும் நுட்பங்கள் அல்லது உத்திகளே எடுத்துரைப்பு ஆகும். எடுத்துரைப்பு என்பது பனுவலை உருவாக்கும் செயற் பாட்டுப் படிமுறை ஆகும். இது யதார்த்தமாகவோ புனைவாகவோ இரண்டும் உறம்ந்தநிலையாகவோ அமைலாம். மேலைத்தேயக்கோட்பாடுகளுக்கு முன்னரே தொல்காப்பியத்திலூம் அதன் தொடர்ச்சியாக நன்றாலி ஆம் முப்பத்திரண்டுவகையான உத்திகள் பற்றி எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நிகழ்ச்சிகள், மொழி, எடுத்துச் சொல்லும் செயற்பாடு ஆகியவை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு கொண்டு புனைவாக மாற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். புனைவாக மாற்றம் எடுத்துரைப்பின் உட்பிரிவுகளாக நிகழ்ச்சி, கதைப்பின்னல், கதைமாந்தர், பின்புல அமைப்பு, நோக்குநிலை ஆகியன அமைகின்றன. கதைப்பின்னலின் உட்கூறுகளாக வெளிப்பாடு, சிக்கல், உச்சநிலை, சரிவு, முடிவு ஆகியன அமைகின்றன. இந்தக் கதைப்பின்னலின் உட்கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுத்துரைப்பியல் நிகழ்ச்சிகளை அமைக்கும்போது தொடக்கம், நிகழ்ச்சிகளை வரிசையாக அமைத்தல், திருப்புமுனை, உச்சம் ஆகியன அமையும். கதை மாந்தர்களும் நிகழ்ச்சிகளும் உறவு கொள்ளும்போதுதான் எடுத்துரைப்பியல் அர்த்தமுடையதாக அமையும். புனைகதையில் காலம், இடம் என்பன எடுத்துரைப்பியலுக்கு புதிய பரிணாமத்தை வழங்குகின்றன.

நிகழ்ச்சிகளை கலையாக்கும் நட்பமே எடுத்துரைப்பாகின்றது. அந்தவகையில் ஒரு படைப்பாளியின் தரத்தை அவனது எடுத்துரைப்புமறையேறிரண்யம் செய்கின்றது. நீண்டகாலப் படைப்புச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவர்களுக்கு அவர்களின் கருப்பொருள் தெரிவும், மொழியும், எடுத்துரைக்கும் உத்திகளுமே சவாலாக அமையும். காலவேறுபாட்டுதனும் தலைமுறைவேறுபாட்டுதனும் தொடர்ச்சியாகப் பயணம் செய்பவர்களுக்குத் தம்மைச் சுயமதிப்பீடு செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். இதனைச் சண்முகனிடம் தெளிவாகக் காண்கின்றோம்.

“வெளிவந்த எனது தொகுப்புகளிலூள்ள கதைகளைப் பலரும் பலவித்திலூம் விதந்து பாராட்டியுள்ள போதிலும் ஓரிரு குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் செய்தனர். அவற்றுள் பிரதானமான குறை “இவரது கதைகளை ஒருசேர்த் தொகுப்பாக வாசிக்கும்போது பெரும்பாலான கதைகள் ஒரே பாணியில் எழுதப் பட்டனவை” என்பதாகும்.

எனவே பின்னர் எழுதிய கதைகளில் பிரக்ஞாயுர்வமாகவே எனது பாணியை மாற்றமுயன்றுள்ளேன். அத்துடன் முன்னர் எழுதிய பெரும்பாலான கதைகள் எனது துடிப்பான இளமைக்காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. இந்தக்கதைகள் பின்திய வாழ்வின் பல்வேறு கோலங்களைத் தரிசித்த அனுபவங்களின் சாரம். மகிழ்ந்த வியந்த வெறுப்புதூரப் பெற்ற கோபங்கொண்ட

சமநிலை பேணிய தருணங்களின் கதைகள். ஒரு “முதிர்ச்சி பெற்ற” மனிதனின் கதைகள். (ஒரு தோட்டத்தின் கதை:2018)

சம்முகளின் எதேதுறைப்புமுறைகள்

1. ஒரு பாத்திரம் கதை கூறல்

தனியொரு பாத்திரமாய் நில்று கொண்டு முன்னிலையில் நிற்பவருக்குக் கதையுரைப்பதைப் போல - பேச்கமொழியில் மிக இலாவ கமாக மனதைத் தைக்கும் கதைகளை குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் எழுதியுள்ளார். இருளிலிருந்தே ஒளி பிறக்கிறது (1969) பைத்தியங்கள்(1969) என்ற கதைகளில் இருந்து “என்றை”(2008) என்ற சிறுகதைவரை உதாரணம் கூறலாம். இக்கதைகள் வெவ்வேறு காட்சி கருக்குள்ளும் களங்களுக்குள்ளும் உணர்ச்சிகளின் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்லும் அழுத்தம் அவற்றின் மொழிவழி சாத்தியப்படுகின்றது எனலாம்.

சின்னப்புக்கமக்காறன்றை ஒரே பிள்ளை. சகோதரங்கள் இல்லாதவனைக்குதான் என்னை எல்லாரும் சொல்லிற்றை. எனக்கும் தம்பியோ தங்கச் சியோ அன்னையோ அக்காவோ இல்லாதது பெரிய மனவருத்தந்தான் (இருளிலிருந்தே ஒளி பிறக்கிறது)

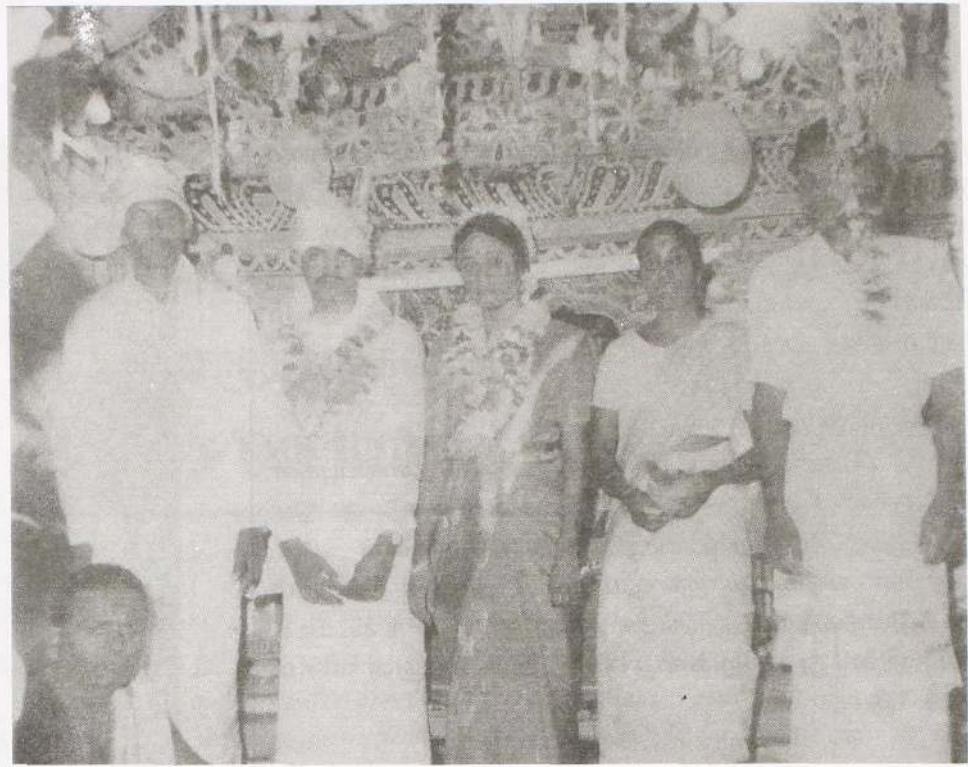
என்றை சொல்லை ஆர் இப்ப ஆர் கேக்கினம். கிழவி நல்லாப் புலம்பட்டும் என்குதானே நினைக்கிறியள். ஏனிந்தப் பாலகளைத் தூரத்தும் பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்ப்பான். சொன்னாக கேட்டாத்தானே? (என்றை)

2. உரைவடிவக்கதை

மக்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் உரையாற்றுவதன் ஊடாக கதையுரைப்பதாக “ஒரு பாதையின் கதை” விளங்குகின்றது. ஒரு பாதையின் கதை ஊரின் கதை, தேசத்தின் கதை என்று மாற்றி மாற்றி விளங்கியும் விரித்தும் செல்வதற்கான வாய்ப்பாகவும் உள்ளது என்பதையும் கூறுத்தான் வேண்டும்.

3. புறக்காட்சிகள் வழி அக்காட்சிகளை விரித்தல்

சண்முகன் அழகியல் தினைப்புக்கொண்டவர். இயற்கையையும் காட்சிகளையும் கொண்டு அகஉணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவர். சிறிய கமராவினால் எடுக்கப்படுவதைப்போல சிந்தாமல் சிதறாமல் அவர்கொண்டுவரும் காட்சிகள் அதிசயிக்கவைப்பவை. நெயில் பயணக் காட்சிகளையும், பெண்ணின் அழுத் சிறப்புகளையும், வேட்டைத்திருவிழாக்காட்சிகளையும், நடனக்காட்சிகளையும், நகரக் காட்சிகள், தோட்டக்காட்சிகள் என்று அவர் விரித்துச் செல்லும் காட்சிகள் வழி பாத்திரங்கள் இன்ப, துப்ப, உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுத்தப்படும் தன்மையைக் காணலாம். ஒரு நெயில் பயணம், வலி போன்ற பழைய கதைகளில் இருந்து மழைதூறிய ஒரு மாலைப்பொழுது(2007) கதைவரை உதாரணங்களைக் கூறலாம்.

4. நேர்கோடற்ற கதைகள்

ஒரு சிறுகதையில் முடிவு என்பது மிக முக்கியமானது. திருப்புமுனையுடன் அச்சிறுகதையை நிறைவேசெய்வதைப் பலரும் தமது நுட்பமாகப் பயன்படுத்துவார்கள். ஆனால் சண்முகன் தனது கதைகளில் முடிவைப் பற்றிய சிரத்தையற்றவராகவும் அங்குவாசகனுக்குரிய இடத்தை அதிகம் வழங்குபவராகவும் இருப்பதைக் காணலாம். விசித்திர உலகம், மனிதன் தெய்வமாகின்றான் போன்ற ஆரம்பகாலக் கதைகள் தவிர்ந்த பெரும்பாலானவை இந்த வகையறாக்கள் என்று கூறலாம்.

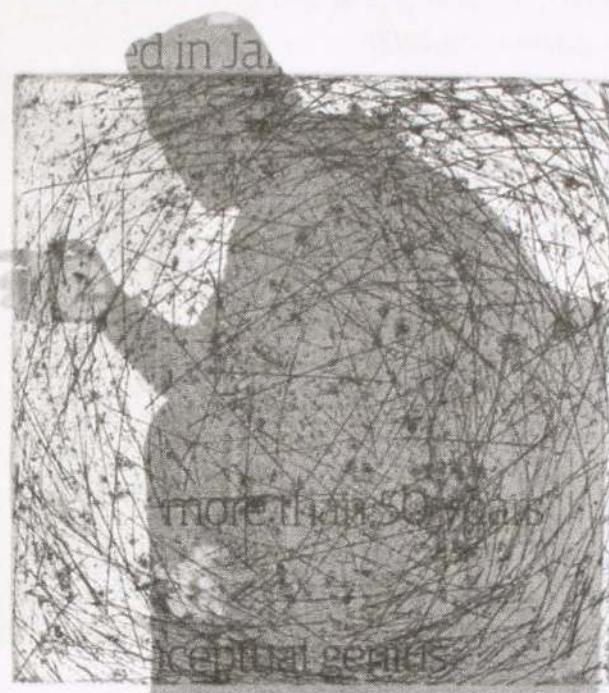
5. குறியீடு

இவர் தனது பெரும்பாலான கதைகளில் வெளிப்படைக்கு அப்பால் உட்பொதிந்த செய்திகளையும் வைத்திருப்பது வழையானது. வலி சிறுகதையை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம் கதை முழுவதும் குறியீட்டு மொழியில் நகர்த்தப்பட்டு வித்தியாசமான பாணியில் மூன்று படிப்பினைகளை வரிசைப்படுத்தி நிறைவேற்றும் “தரு” என்ற சிறுகதை இந்தவகையில் குறிப்பிட்தத்தக்க கதை. இதன் மொழியும் எடுத்துறைப்பும் அலாதியாக அமைந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது, பிற்காலத்தில் எழுதிய சிறுகதைகளில் “எங்கள் வீடு அல்லது இடைப்பிறவரல்”(2013) முக்கியமான கதை. சொல்லும் விடயத்திற்கு அப்பால் அழைத்துச் செல்லவேண்டியதூரம் அக்கதைக்கு அதிகம் உள்ளது.

6. உரையாடல்கள்

தடங்கள் என்ற சிறுகதை மூவரின் உரையாடல்கள் ஊடாகவே நகர்த்தப்படுகின்றது. வேறுபட்ட கருத்துகளைச் சொல்வதற்கான உத்தியாக ஆசிரியர் இதனைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். கலைகளின் அழகியல், சமூகப்பயன்பாடு என்ற முரணிய விடயங்களை விவாதிப்பதற்கு ஆசிரியர் இதனை ஒர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஒரு நெயில் பயணம், மௌனகீதம் ஆகிய கதைகளிலும் இப்பண்பைக் காணலாம்.

பிரகடனம்

7. கடிதவடிவக்கதை

அரியத்தின் அக்காவுக்கு (1971) என்ற சிறுகதை முழுமையாகக் கடிதவடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உணர்ச்சிகளைக் கொட்டி ஏழுதப் பட்டதாக இது அமைந்துள்ளமை வாசகர்களுக்கு கவராசியத்தை ஏற்படுத்தும் எனலாம். உலகம் பரந்து கிடக்கிறது கதையில் கடிதம் ஒரு பகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளமையும் உத்தியாகும்.

8. கவித்துவமொழி

பிரிவதற்குத்தானே உறவு முதலியதலைப்புகள் மட்டுமல்ல சிறுகதை முழுவதும் மனதோடு ஒட்டும் கைக்கும் மொழிநடையாகவும் காட்சிகளைக் கண் முன்னே விரிக்கும் நடையாகவும் தத்துவத்தையும் கவித்துவத்தையும் ஒருங்கே தந்து ஈர்க்கும் நடையாக வும் இவரது சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளமை சிறப்பாகும்.

9. கனவு உரையாடல்

உலகை இயக்கும் இறைவியைக் கனவில் கண்டு உரையாடும் சிறுகதையாக “சொற்களுக்குப் பெறுமதி இல்லை” விளங்குகின்றது, எதிரும் புதிருமான வாழ்வு, முரண்களின் மற்றுகை, யதார்த்தம் மூள் எனக் குத்தும் தன்மை ஆகிய வாழ்வியல் நெருக்கடிகளை இக் கனவு உரையாடல் வழி கொடிப்புடனும் என்னவுடனும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

10. வில்லுப்பாட்டு

வில்லுப்பாட்டு வடிவத்தில் அமையும் “ஒரு தோட்டத்தின் கதை” மனிதாபிமானத்தையும் மனித உணர்வுகளையும் அழுத்தமாகப் பேசுகின்றது.

11. கவிதைகளைக் கலந்து எழுதுதல்

உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்போல கதையின் இடையிடையே கவிதைகள் நுழைந்து கொள்ளும் உத்தியையும் இவர் கையாண்டுள்ளார். இந்தவகையில் “ஒரு கதை ஒரு கவிதை அல்லது ஒரு கவிதைக்கதை” முக்கியமானது.

நிறைவாக

சன் முகன் வெறும் நேர் கோட்டுக்கதை களுக்குள் பயணம் செய்யாது புதிய முயற்சிகளைத் தன்னளில் மேற்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை மிக மேலோட்டமாகவே இங்கு கோடிகாட்டியுள்ளேன். கவித்துவம் நிரம்பிய காட்சிகளைக் கட்டினமுப்பும் அவர் மொழிநடையும் புதிதுபுதிதாகக் கூற முயற்சிக்கும் அவர் மொழிதலும் வாசகனுக்குரிய சிந்திக்கும் இடை வெளியை ஆக்கிவைத்துள்ள அவரது கதைகளின் பின்னல்களும் ஈழத்துச்சிறுகதை வரலாற்றில் அவருக்குரிய இடத்தைத் தனித்துவப்படுத்துகின்றன. சன் முகனால் சமூகப்பிரக்ஞாயை நேரடியாகவும் வெளிப்படுத்தமுடியும் என்பதற்குச் சான்றான கதைகள் இவரது தொகுதிகளில் உள்ள என்பதையும் கவனப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

உடைத்தெறி;

பிம்பங்களை

உடைத்தெறி.

கை வீசிநட

கால் ஓய்ந்தால் -

அந்த இடத்திலேயே

முட்டுக் காலுங்கு குந்தியிருந்து விடு.

பம்மாத்துப் பண்ணாதே

பரிகசிப்பாரென்று

பயந்து போய்விடாதே

உலகம் உனதே தான்;

உனக்கென்றே அமைந்தது தான்.

கை வீசிநட

கால் ஓய்ந்தால்

அந்த இடத்திலேயே

முட்டுக் காலுங்கு குந்தியிருந்து விடு.

எதற்கும் சிரித்திடுக

ஏமாற்றம் கொண்டு

அழவேண்டி வந்தால்

அழுதே விடுக.

பேசி வாழ்ந்திடுக

பேச்சில்லா மௌனத்தில்

விழ வேண்டி வந்தால்

வீழ்ந்தே விடுக

உலகம் உனதே தான்;

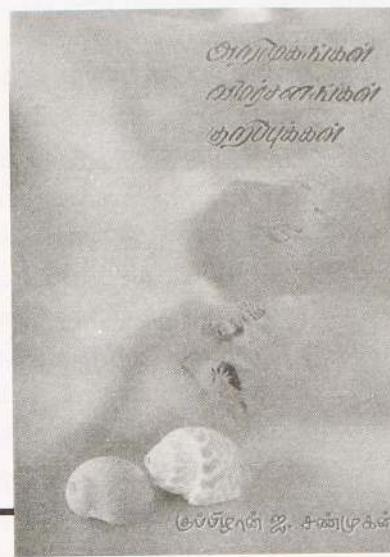
உனக்கென்றே அமைந்தது தான்.

உடைத்தெறி;

பிம்பங்களை

உடைத்தெறி

குப்பிமூன் ஜ.சண்முகன் அவர்களின் அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புக்கள் பத்தி எழுத்துக்களின் திரட்டு குறித்த ஒரு யார்வை

ஈழத் துப் படைப்பிலக் கியத்தின் நிலை பேற்றுக்கு மூத்த படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பு என்பது மகத்துவம் கொண்டதாய் விளங்குகிறது இலக்கியத்தில் அவ்வுப் போது மின்னி மறையும் இளைய படைப்பாளி களோடு ஒப்பிடும் போது தொடர்ச்சியான இயக்கம் மிக்க இத் தகைய மூத்த படைப்ப பாளிகளினுடைய அர்ப்பணிப்பு மிக்க இலக்கிய ஊழியும் என்பது அவர்கள் வாழும் காலத்திலும் சரி அவர்கள் மறைந்த பின்னும் சரி போற்றுதற்குரியதாகவே விளங்குகிறது. அவ்வகையில் அம்மூத்த படைப்பாளிகள் வாழும் காலத்திலேயே மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் ஜீவநுதி முன்னெடுத்து வரும் இத்தொடர் சிறப்பிதழ் பயணம் என்பது போற்றுதற்குரியது.

அந்த வகையில் பவளவிழா நாயகராக எம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் குப்பிமூனை பிறப்பிடமாகவும் வடமராட்சி கரணவாயை புகுந்த இடமாகவும் கொண்டு விளங்கும் வாழும் வரலாறு மூத்த படைப்பாளி குப்பிமூன் ஐ.சண்முகன் அவர்களை சிறப்பிக்கும் இவ் இதழில் அவரது பத்தி இலக்கிய கட்டுரைத் தொகுதியான அறிமுகங்கள் - விமர்சனங்கள் - குறிப்புக்கள் என்ற கைக்கடக்கமான ஆனால் கனதியான பல விடயங்களைக் கொண்டுள்ள காலப் பெட்டகமாய் விளங்கும் நூல் குறித்த இக்கட்டுரையை எழுதுவதில் பெருமையடைகிறேன்.

1976 ஆம் ஆண்டு அலை வெளியீடாக வெளி வந்த கோடுகளும் கோலங்களும் என்ற தொகுப்போடு தொங்கியது இவரது இலக்கியப் பயணம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பட்டதாரியான இவர் ஆசியராகி வடமராட்சியை புகுந்த இடமாகக் கொண்டு நெல்லி யடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் ஆற்றிய பணிகள் அஸ்பரியன். தன் வழி அங்கு இவரிடம் கற்ற பல மாணவர்கள் இன்று ஈழத்தின் புகழ் பெற்ற இளைய எழுத்தாளர்களாக விளங்கிச் சிறப்புப் பெறுகின்றனர். பழகிட மிக இனியவர், இளையோரை ஊக்குவிப்பவர் சினிமாரசனை, கவிப்புலமை, நயம்படஉரைக்கும் பேச்சு வாண்மை, பிரதேச இலக்கிய அமைப்புக்களுடனான தொடர்ப்பு, ஊர்ப்பற்று, சந்திதியான் ஆச்சிரிமத் தொடர்பு என பன்முக ஆளுமைகளுக்கு சொந்தக் காரராக திகழ்பவர். இவரது மனைவியாகிய புனிதவதி ஆசிரியையும், நாட்டிய நாடகங்கள் உட்பட இலக்கிய ஆளுமை கொண்ட ஒருவர் பேராதனைப்

பல்கலைக்கழக சங்கச் சான்ஸ்ரோர் விருது உட்பட பல இலக்கிய விருதுகளையும் பெற்றவர், வாணோலி, தொலைக்காட்சி வழியாகவும் தன் கலை இலக்கிய அனுபவங்களை பகிர்ந்தவர். இத்தகைய பல சிறப்புக்களைக் கொண்ட இவரது பத்தி எழுத்துக்களின் தீர்ட்டாக 2003 இல் நிகரி வெளியீடாக வெளிவந்ததே அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புக்கள் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பாகும்.

இதன் வழி பிறரை போற்றும் நல்லதை தட்டிக் கொடுக்கும், தன் சமகால இலக்கிய வாதிகளை வேறுபாடின்றி நேசிக்கும் இவரது மனப்பாங்கை எம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அழகிய அட்டை வடிவமைப்புடனும் அவரது படத்துடனான அவர் குறித்த பின்னட்டைக் குறிப்புடனும் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. கைக்கு அடக்கமான ஒரு வடிவமைப்பில் 89 பக்கங்களில் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. ஒரு காலகட்ட நிகழ்வு களினதும், படைப்பாளிகளினதும் தரிசனமாய் வழிகாட்டி யாய் விளங்கும் இந்நாலை ஆசிரியர் அவர்கள் போரின் கொடுமையால் தன் காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்து போன நெல்லை க.பேரன் குடும்பத்தினர் உட்பட ஆயிரக்கணக் கானோர் நினைவுகளுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். தொடர்ந்து முன்னுரையாகச் சில சொற்கள் எனக்கரவெட்டி மன் தந்த கோசலை என்ற அற்புதமான சிறுகதைத் தொகுப்பைத் தந்த ரஞ்சகுமார் அவர்கள் முன்னுரை ஒன்றை வழங்கியுள்ளார். இவ் உரையில் அவர் குறிப்பிடும் இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமானவை. இக்கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் பத்திரிகைகளிலும் சிறுசஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தனவாயினும் அவற்றின் பக்கங்களை நிரப்பும் நிரப்பந்தக்குத்துடன் வலிந்து புனையப் பட்டவை அல்ல என்பதே இவற்றின் அழகுக்கும் செறிவுக்கும் காரணமாய் அமைகிறது என்ற கருத்தும், அவரது படைப்புக்களைப் படிப்பது போன்றே அவருடன் பழகுவதும் நிறைவையும் மகிழ்வையும் எப்போதும் தரும் என்பதுமே அவையாகும். அதன் பின் உள்ளது உள்ள படியே... என்ற தலைப்பில் தன் வாழ்வில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தினை விளக்கி இத்தொகுப்பில் உள்ள விடயங்கள் எனது மனதின் குரல்கள், வேண்டுமென்றே நான் எதையும் எழுதவில்லை எவரையும் எதையும் அவதாறு செய்ய நினைக்கவில்லை மற்றவர்களின் மனமுக விலாசங்களை மறைக்க நான் முயலவில்லை என குப்பிமூன் ஐ.சண்முகன் அவர்கள் கூறியுள்ள

கருத்துக்கள் இன்றைய ஈழத்து இலக்கிய உலகம் மனம் கொள்ள வேண்டியதோன்று என்பதில் ஜயமில்லை. அவரது நாற்பது வருட இலக்கிய அனுபவத்தின் ஒரு ஆவணத் தொகுப்பாக இந்நூல் சிற்பிய பெறுகிறது. இந்நூலில் இடம்பெறும் நூல் விமர்சனங்களில் பல இலங்கை வானோலி கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்றவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இனி நூலின் உள்ளடக்கத்துக்குள் நுழைத்தால் நூலில் தலைப்புக்கு ஏற்பவே அறிமுகங்கள் என்ற பகுதியில் சாந்தன், பேரன், ஐனகன், ராஜேஸ்கண்ணன், குந்தவை, இங்கிருந்து பன்னிரண்டு கதைகள், ஜானகி ராமன் என ஒரு பிரதியை குறித்த அறிமுகமும், ஈழத்து, தமிழக எழுத்துச் சூழலின் மூத்த இளைய நம்பிக்கை மிக்க படைப்பாளிகள் குறித்த அறிமுகங்களை தருவ தாகவும் இப்பகுதி அமைந்துள்ளது. சாந்தனின் “கடுகுக் கதைகள்” குறித்த அறிமுகத்தோடு தொடங்கும் இப்பத்தி நெல்லை க.பேரனின் விமானங்கள் மீண்டும் வரும் குறுநாவல், ஜனகனின் சங்கோலி கையெழுத் துச் சங்கிகை, இராஜேஸ்கண்ணனின் முதுசமாக சிறுகதைத் தொகுதி, குந்தவையின் யோகம் இருக்கிறது. சிறுகதைத்தொகுதி, கலைஞர்களாக என்ற தலைப்பில் இங்கிருந்து... தொகுதி குறித்த அதில் எழுதியோர் குறித்த அறிமுகமாக, ஜானகிராமனின் அம்மா வந்தாள் சிறுகதைத் தொகுதி என அனேக அறிமுகங்கள் என்ற பகுதியில் அமையும் அனேக ஆக்கங்கள் ஒரு பக்க அளவு அறிமுகத்தையே தருகின்றன. இதில் அவர் சிலரை தவறவிட்டிருக்கிறார் என்றதொரு விமர்சனம் முன் வைக்கப்படுமாக இருந்தால் இதற்கு உள்ளது உள்ளபடியே என்ற அவரது மன விலாசமே பதிலாக அமையும் என நம்புகிறேன். இன்று இவற்றை வாசிக்கும்போது இவை எம்மை வெவ்வேறுபட்ட காலகட்ட தரிசனங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று வருவதை அனுபவிக்க முடிகிறது. இவை எதுவும் தெரியாத அடுத்த தலைமுறைக்கு இவ் அறிமுகக் குறிப்புக்கள் புதிய தரிசனங்களாய் அமைந்து வழிகாட்டும் என்பதும் தின்னனம்.

அடுத்து விமர்சனங்கள் என்ற பகுதிக்குள் நுழைந்தால் செங்கை ஆழியான், சிற்பி, லோகேந்திர விங்கம், யோகேஸ்வரன், செம்பியன் செல்வன் பெண்டிக்பாலன், பார்த்தீபன், தெணியான், அ.யேசு ராசா ஆகிய தன் சமகால எழுத்தாளர்களது நாவல், சிறுகதைத் தொகுதிகள், புதுக்கவிதை, கட்டுரைத் தொகுதிகள் என்பன விமர்சனப் பாங்கில் அனுகப் பட்டுள்ளன. அவ் வகையில் செங்கை ஆழியானின் வாடைக்காற்று நாவல் சிற்பியின் உனக்காக கண்ணே நாவல் மு.வே.யோகேஸ்வரனின் பயணம் சிறுகதைத் தொகுதி லோகேந்திரவிங்கத்தின் போலிகள் புதுக்கவிதைத் தொகுதி, செம்பியன் செல்வனின் ஈழத்து தமிழ் சிறுகதை மணிகள் கட்டுரைத் தொகுதி, பெண்டிக்பாலனின் தனிச்சொத்து குட்டிக் கதைகள், பார்த்தீபனின் ஆண்கள் விற்பனைக்கு நாவல் தெணியானின் காத்திருப்பு- நாவல், அ.யேசுராசாவின் தூவானம் பத்தி எழுத்துத் தொகுதி என்பன பற்றிய விமர்சனப் பார்வைகள் இப் பகுதியில் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன. கட்டுரையின் விரிவான்கள் இவை குறித்து விரிவாகப் பேச முடியாதுள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக இப்

பிரதிகள் தரும் தன்னுடைய அனுபவம் சார் ரசனை முறை வீமர்சனப் பாங்கிலேயே இப்பத்திகளில் பல அமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதில் பலரை தொடர்ச்சியாக அறிந்திருந்தாலும் சிலரை அவர்களின் தொடர்ச்சியின்மை கருதி அறிய முடியாமல் தேட வேண்டியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்நூலில் விமர்சனங்கள் என்ற தலைப்பில் மற்றொரு பகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. அது இலக்கிய விமர்சனமாக அமையாமல் குப்பிளான் சேரின் திரைப்படம், நாடகம், ஒவியம் தொடர்பான ரசனை, படைப்பாக்க நாட்டத்தின் அடிப்படையிலான விமர்சனங்களாய் அமைகின்றன. இதில் சித்தார்த்த என்றோர் அழகான படம் என்ற சினிமாப் பத்தி. நோபல் பரிசுபெற்ற ஜேர்மன் எழுத்தாளர் ஹேர்மன் ஹேர்சியின் கதையை அடிப்படையாக வைத்து இந்திய தத்துவ கலாசாரப் பின்னணியில் இந்திய நடிகர்களைக் கொண்டு கொண்றாட ரூக்கை நெறியாளராகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட சித்தார்த்த என்ற திரைப்படம் தரும் கலை, ரசனை அனுபவங்களை பேசுவதாக அமைந்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் புதிய காற்று என்றோர் இலங்கைத் தமிழ்ப்படம், கடலிலிருந்து, வீடு ஒரு யப்பானிய திரைப்படம், இரண்டு பிரான்சியத் திரைப்படங்கள், அழகி ஒரு வித்தியாசமான தமிழ்த் திரைப்படம் ஆகிய சினிமாசார் பத்தி எழுத்துக்களின் வழி குப்பிளான் சேரிடம் இருக்கும் உலக சினிமா தரிசனப் பார்வையும், உயர் ரசனையும் அதனை வெளிப்படுத்தும் மொழிநடையையும் இனங்கான முடிகின்றது. இவற்றோடு வேதாளம் சொன்னகதை, கடுமீயம், புதியதொரு வீடு ஆகிய மூன்று கவிதை நாடகங்கள் அவற்றை மேடைகளில் பார்த்த அனுபவங்கள் வழி எழுதப்பட்ட கலை விமர்சனக் கட்டுரையாக அமைய இருதியில் திருமதி ஜேயலட்சுமி சத்தியேந்திராவின் ஒவியங்கள் பற்றிய விமர்சன, கலைப் பார்வையாக அமையும் கட்டுரை மற்றும் பருத்தித்துறையில் ஒவியக் கண்காட்சி என்ற கட்டுரையுடன் விமர்சனங்கள் என்ற பகுதி நிறைவடைகிறது.

நிறைவாக இடம்பெறும் குறிப்புக்கள் என்ற பகுதியில் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் தொடர்பான அலை ஆசிரியத் தலையங்கம் அலை பதிவுகள் 1,2 என்ற குறிப்பில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை பற்றிய படைப்புக்கள், இரசிகமணிகளைச் செந்திநாதனின் மறைவும் செய்தி இலங்கை வானோலிக் கவியரங்கம் பற்றிய குறிப்பு, மல்லிகை வாசித்த சாந்தனின் கட்டுரை ஆகிய குறிப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் மறைந்தும் எம் நெஞ்சங்களில் வாழ்கின்ற நெல்லை க.பேரன் நினைவாக துளிர்க்கத் துடித்த இதயம் என்ற நினைவுக் குறிப்பும் நிறைவில் மறைந்த தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் பொ.கமலரூபன் குறித்த நினைவுக் குறிப்பும் ஒரு காலகட்ட படைப்பாளிகளை, மனிதர்களை எமக்கு மீண்டும் நினைவுட்டுகின்றன.

பவளவிழா கண்டு வாழும் பன்முக ஆனுமை கொண்ட படைப்பாளியாகிய குப்பிளான் ஐ.சண்முகன் அவர்களிடம் இருந்து இன்னும் தன்வரலாற்று அனுபவம் கொண்ட இத்தகைய படைப்புக்களை, அவரது சொந்த கலை இலக் கிய அனுபவப் படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

உணர்ச்சிகளின் முடிவிலி நிறமாறுதலாய் “சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்”

■ இ.சு.முரளிதரன்

இலக்கியத்தின் மீதுநாட்டம் ஏற்பட்ட காலத்தில் என் தமிழாசிரியர் செ.யோர்கராசா (தற்போது பேராசிரியர்) என்னைச் சற்று நெறிப்படுத்தினார். அவருக் கூடாகவே குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். பதின்ம வயதிலே “கோடுகளும் கோலங்களும்”, “சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்” என்ற இரு தொகுதியினையும் வாசித்தேன். குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் என் அயலவர். எனினும் ஏகலைவன் சஞ்சிகை தொடங்கிய காலத்திலேயே அவரோடான இலக்கிய உறவு முகிழ்த்தது. அவரது அனைத்துக் கதைகளையும் வாசித்தமையினால் உரையாடவினை எளிதாக நிகழ்த்த முடிந்தது. தற்பெருமையற்ற அவரது பண்பு என்னைப் பெரிதும் ஈர்த்தது. மாறுபட்ட திரைப்படங்களையும், நூல்களையும் விதந்துரை செய்து என் பயணத்தின் திசையினை மாற்ற உதவினார். அவரது இல்லம் சென்று உரையாடுவதை, நீண்டகால வழக்கமாகவே கொண்டிருந்தேன். எனது தாயாரின் மரணத்தின் பின்னர், ஹரோடான உறவில் சிற்றிடைவெளி ஏற்பட்டதால் சில வருடங்களாக குப்பிழான் ஐ.சண்முகனோடு ஆறு அமர்ந்து உரையாடும் வாய்ப்பினையும் இழந்து விட்டேன். குப்பிழான் சேருடன் தேவையற்ற விடயங்களை அலட்ட முடியாது. இலக்கியம், சினிமா, இசை, ஓவியம் போன்றவற்றின் ஒடுபாதையிலேயே விவாதத்தினை நகர்த்திச் செல்வார். அதியுன்னிதமான விடயங்களை “வாழுறி” வெளிப் படுத்துவார். புறனி பேசுங் கதைகளைத் தவிர்த்து ஏனையவற்றுக்குச் செவிமடுத்து, குழந்தைபோல மகிழ்வினை வெளிக்காட்டுவார். அவருடன் கதைத்துவிட்டு வரும் போது, நூலகம் ஒன்றினுள் நுழைந்து புதிய விடயங்களை அறிந்த திருப்தியினை அனுபவிக்கலாம்.

“நெருநல்” கவிதைத் தொகுப்பினை செ.யோகராசா, சோ.ப, குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் ஆகிய மூவருக்குமே சமர்ப்பித்திருந்தேன். இவர்கள் மூவரும் முகிழ்நிலைக்காலத்தில் என் இலக்கிய வழிகாட்டிகளாக

அமைந்திருந்தனர். குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் எழுதிய “சிதம்பரம்” என்ற சிறுகதை ஏகலைவன் இதழிலேயே வெளிவந்தது. “புழு விற்கும் சிறுகு முளைக்கும்” என்ற எனது கவிதைத் தொகுதி குறித்து ஜீவந்தியில் விமர்சனம் ஒன்றினையும் எழுதியுள்ளார். “தமிழ் சினிமா வின் பார்வையில் ஈழம்” என்ற சினிமாக் கட்டுரைகள் பற்றிய நூலுக்குப் பிற்குறிப்பினையும் வழங்கினார். அவரிடம் நேரடியாகக் கல்வி பயிலா விட்டாலும், அவருக்கு “ஏகலைவனா கவே” அமைந்திருந்தேன்.

குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் சிறுகதைகள் பரவசமான அனுபவத் தினை வழங்கக் கூடிய வீரியமான புனைவெளியைக் கொண்டன. நம்பகத் தன்மைமிக்கன. அழகியலைக் கட்டமைக்கின்ற ஆழ்படிமங்கள் பொருந்தியன. மனக்கிளர்ச்சியினை உண்டாக்குவன. சராசரிக் கதை கூறும்மரபுக்கு எதிர் நிலையின் புதிய அனுகு முறையோடு நகர்ந்து செல்வன. வெற்றுக் கணவின் பரவ சத்தை முன்னிறுத்தாமல் உன்னத மாக்கலை நோக்கிப் பயணிப்பன. உணர்ச்சிகளின் முடிவிலி நிறமாறு தல்களை உள்ளடக்கியன. ஆதாரமன எழுச்சியாகக் காதலை முன்னிறுத்துவன. சாகசத்தன்மையைப் புறந்தள்ளுவன. மேற்கூறிய பண்புகளை “சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினைப் பின் புலமாகக் கொண்டே முடிவு செய்துள்ளேன். பின்னைய கதைகளில் மாறுபட்ட ஒரிரு பண்புகளும் உள்ளன என்பதை நன்குறிவேன்.

“சாதாரணங்களும் அசாதா

ரணங்களும்” என்ற தொகுப்பானது 1983இல் நர்மதா வெள்டாக (சென்னை) வந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. 212 பக்கங்களில் இருபத்தொரு கதைகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்கதைகள் பயணங்களின் வழியே பன்முக அனுபவங்களை எடுத்துரைக்கின்றன. கற்பனைப் பயணத்தில் இத்தகைய கதைகளை எழுதுதல் சாத்தியமேயில்லை. இவை அனுபவத்தின் வழியே முகிழ்த்தவை. ஒவ்வொரு கதையிலும் கதாசிரியர் தன்னைக் கட்டுடைக்கிறார். உனர்ச்சி மோதல்களில் உன் நீரோட்டத்தை உணரச் செய்கிறார். “அழகுகளின் வசீகரங்களே மனித மனங்களைக் கிறுசிறுக்கச் செய்து உணர்ச்சி வசப்பட வைத்துக் கலைக் கோலங்களை ஆக்கத் தூண்டுவதாக “சிறு கதையொன்றிலே அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். இத் தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் சிலவற்றுக்கு என்ன விடவும் வயது அதிகம். “வலி“ போன்ற சில கதைகள் நான் பிறந்த வருடத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. எனது வயதை விட அவரது கதைசொல் அனுபவம் அதிகம் என்பதை உணர்த்தவே இவற்றினைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

“சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்” தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் பல்பரிமாணத்தன்மை மிக்கவை. தூத்திரப்பாங்கான கதைகளை இவர் எழுதுவதில்லை என்பதையும் மெய்ப்பிப்பன. நிகழ்வுகளை விபரித்து, உள்ளக்கிளர்ச்சியினைப் பதிவாக்கி மனித மனங்களை விசாரணை செய்கின்றன. பல கதைகளில் “பயணங்கள்” முதன்மை பெற்றுள்ளன. தொடருந்து, பேருந்துப்பயணங்களில் அடைந்த அனுபவங்களை வாசகனிடம் சுவறஶ் செய்கிறார். ரெயிலும், தண்டவாளங்களும் கதைகளிலே முதிர்விபரிப்போடு நிறைந்துள்ளன. நாழும் பயணிப்பின் அனுபவத்தை அடையும் வகையிலே காட்சிகளை வளர்த்தெடுக்கிறார்.

தலைமன்னார் ரெயில், ஒரு ரெயில் பயணம், பிரிவதற்குத்தானே உறவு, சிறை, மௌனகீதம் போன்ற கதைகளில் பயணத்தில் மலரும் காதலை இனங்காண முடிகிறது. “தலைமன்னார் ரெயில்” கதையில் ரயில் நிலையத்தில் நிகழும் சாதாரண சம்பவங்களைச் சுவாரஸ்யமாக எழுதிச் செல்கிறார். நல்லதொரு கதையில் கதையென ஒன்று தனியே இருப்பதில்லை என்பதற்கு இக்கதை தக்க சான்றாகும். ரெயில் பயணம் ஒன்றில் காணும் பெண் மீதான காதலை “ஒரு ரெயில் பயணம்” கதையானது இனங்காட்டுகிறது. சாதாரண மாக இந்திகழவு இடம்பெறுமா... என நினைத்தால் அசாதாரணமும் சாத்தியமே என்று கதாசிரியர் பதிவு செய்கின்றார். தினமும் ரெயினில் இறங்கி வரும் பெண்மீது, கருணாகரன் என்ற வாலிபனுக்கு ஏற்படும் ஈர்ப்பினை “பிரிவதற்குத்தானே உறவு” கதை உணர்த்துகிறது. குறித்த பெண்ணின் பார்வையில் மின்னும் சோகமும், இறுதி வரிகளும் வாசகனை தடுமாறச் செய்யும் வகையிலே கதையை நகர்த்தியுள்ளார். பல பயணத்திலே தனக்குப் பிடித்த வாலிபனைச் சந்திக்கும் பெண், எதிர்கால இலட்சியம் கருதி சுயசிறையினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதை “சிறை” என்ற கதையிலே பதிவு செய்துள்ளார். “பஸ்லில் ஆரம்பிக்கும் காதல் - இணைவு - இலக்கியப் பேச்சு- பிரிவு என்பவற்றைக்

கனவு என்னும் உத்தியூடாக “மௌனகீதம்” கதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

தினசரி நிகழ்வுகளின் விபரிப்பினை, சம்பவம் ஒன்றினைக் கதையாகக் கட்டமைப்பதிலே குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் வின்னராகவே தென்படுகின்றார். நீர் இறைக்கும் இயந்திரமொன்றிலே குழாயைப்பொருத்தி இயங்க வைக்கும் பிரயத்தனமும் தோல் வியும் “உடைவுகள்” என்னும் கதையாக உருமாறியுள்ளன. அதேபோல் “கனவு” என்னும் கதை மரணச் சடங்கினை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒரு நாள் காலையில் நிகழும் சம்பவங்களின் தொகுப்பாக “எல்லைகள்” கதை காணப்படுகின்றது. இக்கதையின் இறுதியில் காதலின் வலி கடத்தப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. சம்பவக்கோவையாக நகர்த்தப்படும் பிறிதொரு அற்புதமான கதையாக “நிகழ்வுகள்” அமைந்துள்ளது. நண்பனைத்தேடி அவனது அறைக்குச் செல்லல், நண்பன் இல்லாமையால் வெளியே கற்றுதல், செருப்புத் தைக்கும் படலம், படம்பார்க்க ஆசெப்படல், மழையின் வருகை, நண்பனின் அறை சென்று உறங்குதல் என்னும் சம்பவக் கோவைகளின் தொகுப்பாக இக்கதை அமைகின்றது. நிகழ்வுகளின் நகர்வுகள் மாறுபட்ட அனுபவத்தைத் தரும் வகையிலே அமைந்துள்ளன. “இலுப்பை மரமும் இளஞ்சந்தியும்” என்ற கதையிலும் இவ்வகைப் பண்பினை இனங்காண முடியும். கொழும்பிலிருந்து வருதல், அதிகாலை நிகழ்வுகள், பொழுது போக்கிற காகப் படித்தல்? அப்பாச்சியின் இலுப்பை மரம், பெரியானின் செயற்பாடு, அம்மம்மாவோடு உரையாடல் குஞ்சியம்மா வீட்டை நோக்கிச் செல்லல் ஆகிய நிகழ்வுகளின் காட்சிப்படுத்தலாகவே அக்கதை அமைந்துள்ளது. இவற்றையெல்லாம் வைத்துக் கதை எழுத முடியுமா...? என நாம் வியந்து புருவத்தினை உயர்த்த, இவற்றை வைத்துத்தான் கதை எழுத முடியும் என குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் படைப்பின் வழியே நம்மை நோக்கிப்புனரைக்கிறார்.

இணை, உணர்ச்சிகள், பைத்தியங்கள், ஒரு ஓட்டாத உறவாய், விடிவுவரும், அரியத்தின் அக்காவுக்கு ஆகிய கதைகள் ஆன் பெண் உறவினை மைய இழையாகக் கொண்டமைந்துள்ளன. புதுமனத் தம்பதியினரின் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாக “இணை” சிறுகதை எழுதப்பட்டுள்ளது. பின்னோக்கு உத்தியில் வர்க்கவேறுபாட்டினைக்கடக்கும் காதலை இனங்காட்டுகிறது. நம்பிக்கையின் கட்டுமானம் காதலின் உறுதிக்கு அவசியமானதென்பதை உணர்த்துகிறது. தேர்வு மையத்திலே காணும் பெண்ணோடு கொள்ளும் காதலையும் சில மனிநேரத்தில் நேரும் பிரிவனையும் “உணர்ச்சிகள்” கதையிலே தரிசிக்க முடிகிறது. “வாழ்க்கை என்பதே உணர்ச்சிகளின் கோலந்தானே” என்று கதாசிரியர் பிறிதொரு கதையிலே குறிப்பிட்டுள்ளதைப்போல இக்கதையும் உணர்ச்சிகளின் கோலமாய் அமைந்துள்ளது. சாதிய சமூகமொன்றின் நிலைமாறு காலத்தை மனித மனங்களின் ஊடாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக “விடிவு வரும்” என்ற கதை காணப்படுகின்றது. மேட்டுக்குடியைச் சேர்ந்த ஈஸ்வரி, ஒடுக்கப் பட்ட சமூக இணைஞைக் காதலிப்பதையும் தந்தை எதிர்ப்பதையும் கால வோட்டத்தில் ஈஸ்வரி முதிர்கண்சியாகத் தந்தை அக்காதலை கண்டும் காணா

திருப்பதையும் “விடிவு வரும்” கதையிலே காண முடிகிறது. மேட்டுக்குடி மனப்பாங்கினைப் பொருளா தாரம் தாழ்நிலைக்குத்தள்ள மனமாற்றம் நிகழ்வதைக் கதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. கடித வடிவக்கதையாக “அரியத்தின் அக்காவுக்கு” அமைந்துள்ளது. புகை யிரதம், பஸ் போன்றவற்றின் சந்திப்பினைக் கீக்கதை யிலும் காணமுடியும். பெண் ணொருத்தி மீதான பிரியத்தை உணர்வு கலந்த மொழிகளால் வெளிப் படுத்தும் கடிதமாகக் கதையைப் படைத்துள்ளார். மண்ணையும் பெண்ணையும் நேசிக்கும் ஒருவன் கொலைகாரனாகி, தனது செயலால் ஊரைவிட்டே செல்ல வேண்டியுள்ளதை வெளிப்படுத்துவதாக “பைத்தியங்கள்” கதை காணப்படுகின்றது. “நான் இனிமேல் இந்த ஊரிலே இருக்கப் போவதில்லை” என்ற கூற்றினை ஒருவிதமான அழகோடு கூறியது கூறலாகக் கையாண்டுள்ளார். காதலியின் உறவு நன்பர்களின் உறவு என்பன குறித்துப் பேசும் மன அவசக் கதையாக “ஒரு ஓட்டாத உறவு” அமைகின்றது. மேற்குறித்த கதை களில் பெண்களின் மீதான பிரியமும், உள்ளக் கிளர்ச்சியும், அவலமும் மாறுபட்ட விதத்தில் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் சாதாரண நிகழ்வுகளையே முன்னிறுத்துகின்றார். கச்சிதமான கதைக் கட்டுமானம் ஊடாக அசாதாரண கதையாக மிரிச் செய்துவிடுகின்றார். அவரது கதை சொல்முறையை நிகழ்வுகளை முற்றுமுழுதாகப் புரட்டிப்போட்டு புதிய அனுபவத்தினைச் சுறைச் செய்கின்றது. பாத்திரங்களின் மௌனம், வாசனிடம் மாறுபட்ட அழுத்தத் தினை ஏற்படுத்துகின்றது. வேட்டைத்திருவிழா, வலி, தடங்கல், நான் சாக மாட்டேன், இருளில் இருந்தே ஒளி பிறக்கிறது ஆகிய ஐந்து கதைகளும் இவ்வகையான பண்பினைக் கொண்டுள்ளன. வேட்டைத்திருவிழா குறித்த விபரிப்பினை அற்புதமாக வெளிப்படுகின்ற “வேட்டைத்திருவிழா” என்ற கதையானது குறியீட்டு முறையிலே அகவுணர்வின் சிக்கலையும் உணர்த்துகின்றது. பாலுனர்வின் வடிகாலையும் வேட்டையினையும் ஒரே நேர் கோட்டிற்கு நகர்த்துவதாக அமைக்கின்றது. குடற்புன் வலியால் அவதிப்படும் இளைஞனப்பற்றிய கதையாக “வலி” அமைந்துள்ளது. சாதாரண நிகழ்வுகளில் தனது வலியை மறந்து விடுவன், அதிகார ஒடுக்குமுறை குறித்துக் கேள்விப்படும் போது வலியை உணர்வதாகக் கதையை முடித்துள்ளார். பேரினவாதத்தைப் பேசுபொருளாகக் கொண்ட ஒரேயோரு கதையாக வலியையே நான் இனங்காண்கிறேன். கலைகளின் நோக்கம் அழகா உணர்ச்சியா சமூக நோக்கா என்ற விவாதத்தினை முன்னிறுத்துவதாக “தடங்கல்” கதை காணப்படுகின்றது. வலிமை எதிர் மென்மை என்னும் போராட்டமே வாழ்க்கை என்று உணர்த்துகின்றது. முக்கோணக் காதல் ஒன்றினை இனங்காட்டிக் கதை நிறைவருகிறது. மரணங் குறித்த தத்துவம், வாழ்க்கை மீதான விசாரணை, இயற்கையின் பிடிப்பு என்பவற்றை வெளிப் படுத்துவதாக “நான் சாக மாட்டேன்” கதை அமைகின்றது. மனதளவில் குழந்தையான நாயகன், அயல் வீட்டுப் பெண்ணைத் தங்கையாக நினைத்துப் பழகுகின்றான். அந்தத் தங்கையினையும் அவள்

விரும்பும் ஆணையும் சேர்த்து வைக்கும் கதையாக “இருளில் இருந்தே ஒளி பிறக்கிறது” அமைந்துள்ளது.

வருணனை மிகுந்த கவித்துமான மொழி நடையினை குப்பிழான் ஐ.சண்முகனில் கதைகளில் காண முடிகிறது.

“செம்பாடு படிந்த சாறத்தை மடித்துக்கட்டி மன் வெட்டியை வலத்தோளில் வைத்து வலதுகையை அதன் மீதுநீட்டி, இடது கை ஆட அவன் ஏறு நடையில் வருவான் தசைக் கோளங்கள் குலங்கும். மார்பு உரோமங்களில் வியர்வை படிந்த தடத்தில் செம்பாட்டுச் சுவடு படிந்திருக்கும். வெயிலில் நடந்து வந்ததால் பரந்த நெற்றியிலும் மூக்கு நுனியிலும் வியர்வை மனிகள் முத்துக்களாக மினுக்கும்”

என்று “விடிவு வரும்” கதையில் விவரிப்பது குறிப் பிடத்தக்கது. ஒத்தோசைச் சொற்களின் செல்நெறி யிலும் மொழிநடையைக் கட்டமைக்க முயன்றுள்ளார். “பரபரப்பு அடங்கிகுச்சுக்கப்பு மேலோங்கினின்றது (தலை மன்னார் நெயில்) “புலர்ந்தும் புலராத காலை வேளை” என்று எழுதுமிடத்தில் (அரியத்தின் அக்காவுக்கு) மலர்ந்தும் மலராத பாதி மலர் நினைவுக்கு வந்து. கதைகள் சிலவற்றில் பாடல்களும், திருமுறைகளும் தலைகாட்டும்பண்பினையும் காணமுடிகிறது.

குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் கதைகளில் வருகின்ற சின்னஞ்சிறிய காட்சிப்படுத்தல்களும் மிக முக்கிய மானவை. பிறிதொன்றோடு இணைந்து வேறோர் அர்த்தத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் வல்லமை கொண்டவை. “நான் சாக மாட்டேன்” கதையிலே “நானும் தங்கைய மாய் முற்றத்தில் வளர்த்த மல்லிகைக்கன்றை நெரித்துக் கொண்டு காலசந்து பிறேக் போட்டு நின்றது” என்ற காட்சி குறியீட்டுப்பண்போடு அமைகின்றது. இவ்வாறு பன்முக நுட்பங்களின் வழியே கதை சொல்லும் தீரன் மிக்க குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் “சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பானது, உணர்ச்சிகளின் முடிவிலி மாறுதலாய் அமைந்து, நயாதீதம் சுவறி ஒவ்வொரு வாசகனுக்கும் மாறுபட்ட அனுபவத்தினை வழங்கிப் பரவசம் கொடுகின்ற பண்பினைக் கொண்டது.

நூலக நிறுவனத்தின் ஆவணக வலைத்தளத்தில் (www.aavanaham.org) குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் வாய்மொழி வரலாறு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. பதிவு செய்தவர் : பிரபாகர் நடராசா காலம் : 2018 நேரம்: 4 மணித்தியாலம் 58 நிமிடம்

<http://aavanaham.org/islandora/object/noolaham%3A21221>

கழகம்

1.

Holbrook Tamil Vidyalayam
Arapatana
2.06.77

அன்பின் எழுத்தாளர்.
நலம் வாழ்க்.

குளிர் கதவைத்தட்டுகிறது; காற்று மோதுகிறது; மழை துரத்துகிறது. எல்லாம், உன்னால் படிக்க முடியுமா? கடுமெழுது முடியுமா" என்று முன்னுமனுக்கின்றன. இது நாளாந்தம். என்ன செய்வது?

எப்போதாவது "பீம்", "அலை" ஆகியவற்றைக்காணும் போது தான் இலக்கியச் சிலர்ப்பு ஏற்படுகிறது. வீரகேசரியும். வரும் கடுமெழுது மண்ணுலக ஒரைகளாகின்றன. அவற்றைப் பார்க்கும் போது தான் இலங்கையில் ஒரு பகுதியிலே வாழ்கிறேன் என்ற எண்ணம் மறுபடியும் உண்டாகிறது. என்ன செய்வது?

முன்னைய தொழில் கட்டாயக் கல்யாணம். இது காதல் கல்யாணம்: என்ன செய்வது?

ஆனாலும் உண்மை: பாடசாலையுள் நுழைந்தால். சிட்டுக்களோடும். குயில்களோடும். காசாக்களோடும். கன்றுகளோடும் பழகும் போது. படிப்பிக்கும் போது சொந்த துங்ப. இன்பங்கள் "லீவு" எடுத்துச் சென்றுவிடுகின்றன.

எதிரே ஒரு பாரியமலை: அருகே சிறுபாதை; மனிதன் மலையருகே நடந்து செல்லும் போது. சிறு. மிகச்சிறு அனுநுத் துகளைக் காணப்பது போன்ற உணர்வு. வியப்புத் திமிறல் உண்டாகிறது. மறுகணம். அந்த மனிதனின் "அனுஷ் செயல்கள்" தலையை உடைக்கின்ற போது. கடக்கின்ற போது மனிதன் அனுவாக ஆற்றல் அனுவாக உயர்ந்துவிட மலை மிகபிக் "அனு"வாகி விடுகின்றது. சிலசமயம் "அதிமானுடன்" கவிதையும் நினைவு வரும்.

இப்படி தினமும் எத்தனை எத்தனையோ வியப்புக்கள்; சிரிப்புக்கள்; வேடிக்கைகள்; கதறங்களும் தான்.

"பாலம்" தேவைதான்; வீட்டிலே வைத்திருக்கலாம் - வான்: நட்புப் பாலத்திற்கு நன்றிகள் தேவையில்லைத்தான்.

இம்முறை "அலை" சில கருத்துக்களை எழுதும்படி என்னைத் தள்ளுகிறது. விரைவில். தொடர்வேன். ஏனென்றால் நீண்டகாலம் தாங்கிய M.A இப்போது தான் விழித்தெழுந்துள்ளது: விவ்வளவு காலமும் குறுக்கிட்ட "காதல் மனையாள்" தொல்லைகள் சுற்றுக் குறைந்து வருகின்றன. விடை பெறுவோம்

மேகம் மூடிய மலைகளுக்கப்பாலிருந்து
நன்றிகளுடன்,
யோகன்.

2.

may 28 th 77 Saturday

அன்புள்ள குப்பிமூன் சண்முகம் அவர்களுக்கு

வணக்கம் பல. உங்கள் கடும் கதை கிடைத்தது. "பாலம்" இரண்டாம் இதழ் மே மாதம் முதல்வாரத்தின் முற்பகுதி யிலேயே தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டுவிட்டது. இலங்கையில்

விருந்து நான் எதிர் பார்த்த யாரிடமிருந்தும் போதிய ஆதரவான பதில் இல்லை. 1. கணேசதாசன் 2. டானியல் 3. சிவகுமாரன் 4. செயோகநாதன் 5. எஸ். மனோகரன் 6. வசந்தம் புத்தக நிலையம் 7. கல்வயல் குமாரசாமி 8. கண்ண்மார்காச 9. வீரகேசரி நிறுவனம் 10. குணராசா ஆகிய பதின்மருக்கு பாலம் இதழ்கள் 50 வீதம் அனுப்பப்பட்டன. சிலருக்கு 60ம் அனுப்பப்பட்டன. சிவகுமாரன் ஒரு வரைத் தவிர யாரிடமிருந்தும் இன்று வரை எந்தபதிலும் இல்லை. சிவகுமாரன் K.S அவர்கள் தன்னால் விற்கமுடியாது வேலை பள காரணம் என்று எழுதி விட்டார். மற்றவர் எவரும் திவுவரை பதில் எழுதுவதைக்கூட கடன் என்று மதிக்கவில்லை. செயோகநாதன் பிரதிகள் விற்றுவிட்டன என்று பதில் தந்திருக்கிறார். சமீபத்தில். கே.எஸ் சிவகுமாரனுக்கு அனுப்பப்பட்டது 60 இதழ்கள் அதில் அவர் கைக்கு போய்ச் சேர்ந்தது. 36 இதழ்கள் மட்டுமே என்று பதில் எழுதியுள்ளார் "பாலம்" மூன்றாம் இதழ் அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு சரியான தொடர்பு இன்னும் வாய்க்கவில்லை. என்ன செய்வது என்றும் தெரியவில்லை. உங்கள் கதைத் தொகுதியில் உங்கள் எழுத்தின் போக்கும் இளமையும் எனக்குப் பிடித்திருக்கின்றன. உங்களால் நல்ல படைப்புகளைத் தர முடியும் என்றும் தோன்றுகிறது. மதிப்புரை பாலத்தில் அடுத்துவரும் இதழ் ஒன்றில் வரும். தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் பெரும்பாலான கதைகளில் உங்கள் அவசம் அலைச்சலின் நெருக்கடியில் நீங்கள் காணும் அவலம் இன்னும் தேர்ந்த நிலையில் வெள்ளும் என்பது என் எண்ணம். ஆயினும் நீங்கள் தேர்ந்து கொண்ட பாதை நல்லது. பிடித்திருக்கிறது. சிறுகதை என்கிற இலக்கிய உருவத்தில் ஓப்புக் கொள்ளா விட்டாலும் உருவத்தில்) இன்றும் conflict அழுத்தமாக உருவாக வேண்டுவது அவசியம். இந்த அம்சம் சமீபத்தில் இலங்கை எழுத்தில் உங்களிடம் நம்பிக்கை தோன்றுகிறது பார்ப்போம்.

பாலம் இதழ்க்கு போதிய தொடர்பும் உதவியும் ஈழத்தில் இன்னும் வாய்க்கவில்லை. என் அரும் நண்பர் கே.எஸ் சிவகுமாரன் தான் விலகியும் மறுபடி இலங்கை விற்பனைக்கு ஆளையும் தேர்ந்து எழுதியுள்ளார். இதழ்களை விற்கவும் தொடர்பை பலப்படுத்துவதும் மிகவும் கடுமையான வேலை எழுதுவதற்களால் ஆகாது என்றிந்தும் முதல் இதழை அனுப்பியது இலக்கிய ஆர்வம் சத்யம் காரணமாகவே. 2ம் இதழ் பாலம் வேறு 10 பேருக்கு இந்தவாரம் அனுப்பப்படுகிறது. எல்லாருமே இளைஞர்கள் தாமாகவே முன் வந்திருப்பவர்கள். மறுபடியும் இதே அனுபவம் நேரலாம் நேராமலும் போகலாம். என் எதிரிலிருக்கும் இவர்களை இப்போது நம்புவதே என்கடன்.

உங்கள் கதை "நிகழ்வுகள்" அச்சுக்கு ஏற்றுக் கொண்டேன். எதிர்வரும் "பாலம்" இதழ் ஒன்றில் வெளிவரும். கதையில் மழைவரும் நேரம் ஒரு கடற்கரை (கோல்பேள்) ஒதுங்கும் போது ஒரு கூட்டம் இளைஞர் வந்து அதில் ஒருவன் காசுகேட்டு Are You a tamilan? என்று கேட்டு பயந்து பின்வாங்கி ஆமாம் என்று ஓப்புக் கொள்வது எதனால்? விளங்கவில்லை? எழுதுங்கள். தமிழ் சிங்களவர் பிரச்சினையால் அது நேர்கிறதா? ஏன் காசுவாங்குகிறான்? எழுதுங்கள் வாசகனுக்கு தெளிவாகக்.

நீங்கள் எனக்கு எந்த உதவிசெய்தாலும் பாலத்துக்கு அது "பலம்". "அலை" வெளியானதா? எனக்கு வரவில்லை

இன்னும், ஓவியர் சௌவிடம் ஒரு திதம் "பாலம்" கொடுத்து பாலத்துக்கு ஏதாவது ஓவியம் எழுதச் சொல்லுங்களேன்! முடியுமா! முகவரி கேட்டது தினால் தான் முகவரிகேட்டு பலருக்கும் எழுதினேன்.

சரியான தொடர்பும் பண்ப்பரிமாற்றமும் ஏற்பட்டால் தான் பாலம் தொடர முடியும். இல்லாவிடன் கஷ்டம் தான். தொடர்புள்ள கிடைக்கா விட்டால் தனிப்பட்ட 100 பேருக்கு செலவு செய்து அபிப்ராய சுகம் பெறலாம். அவ்வளவு தான் வேறு வழி யில்லை.

வசந்தம் புத்தக நிலையம் ஒருமாதகாலம் மூலையில் பாலம் பிரதிகளை போட்டு பதிலும் எழுதாமல் நாலுக்குதாங்கள் ஏழு ரூபாய் செலவு செய்து எழுதிய பின் - அனுப்பிய பிரதிகளில் இரண்டு விற்றது போக பாக்கி அப்படியே இருக்கிறது. நாங்கள் சீன பிரசுரம் விற்பவர்கள். தொடர்பு சரியில்லை எங்களால் முடியாது... இன்னோரண்டு பதில்களுடன் கடிதம் நேற்று எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள். திதுவும் ஸ்வார்ச்சயமாய்த்தான் இருக்கிறது. அவர்களே வேறு புத்தக கம்பெனி முகவரி தந்திருக்கிறார்கள். பூபால்சிங்கம் புத்தக கடை. பஸ்டாண்ட்! அதற்கும் எழுதியிருக்கிறேன். பதில் இல்லை! வரும்.

உங்கள் உதவி எனக்கு பலம் பாலத்தின் பலம்
உழைக்கிறோம். தொடர்வோம்
உங்களுக்கு "பாலம்" -2 அனுப்பப்படும்

தங்கள் அங்பு பிரகாஸ்

3.

62. இராசசிங்கா வீதி
கொழும்பு- 06.
18.03.1976

அன்பின் சண்முகவிங்கத்திற்கு.

உமது கடிதம் நேற்றுக் கிடைக்கப்பெற்றேன். அதற்கு முன் நீர் ஸ்ரீக்குப் போட்ட கடிதம் பற்றியும் ஸ்ரீ கூறியிருந்தார். நேற்றைய உமது கடிதத்தையும் ஸ்ரீக்கும் கொடுத்தேன். எனவே இவ்வாரம் ஸ்ரீயும் உமக்குக் கடிதம் போடுவாரென நினைக்கிறேன்.

நீர் கடிதம் போடாவிட்டாலும் ஸ்ரீயும் நானும் அடிக்கடி உம்மைப்பற்றிக் கடைத்துக் கொள்கிறோம். குறிப்பாக பரீட்சைத் திணைக்கள் விண்ணனப் படிவங்களைக் கண்டதும் உம்மைக் கண்டது போல் இருக்கிறது. உமது மகத்துவமும் இப்பொழுதே எமக்கு அதிகமாகப் புலனாகிறது.

எமது வாழ்க்கையோட்டத்தில் எதுவித மாறுதலுமில்லை. முடுக்கிவிட்ட பொம்மைபோல் இயங்குகிறோம். நித்திரை குளிப்பு சமையல் - சாப்பாடு அலுவலகம் - வகுப்புகள் இவ்வாறு ஒரு சீரான புள்ளிகளை தொடும் வட்டமாக நம் வாழ்க்கை சமூல்கிறது. கிடைக்கிடை ஸ்ரீக்கும் எனக்கும் கலியாண்மும் பேசுகிறார்கள்; அவ்வளவு தான். மார் பெத்து பிள்ளையோ என்ன புண்ணியம் செய்ததோ நம்மிடமகப்பட்டு அல்லற்படாமல் தப்பிக்கொள்கிறது. விதி யாரை விட்டது. என்றோ ஒருநாள் எம்மிடத்தும் ஒருபிள்ளை அகப்பட்டு அல்லற்படு மென்றே நினைக்கிறேன். ஸ்ரீயின் நிலையும் அவ்வாறுதான். அத்தகைய நிலை ஏற்படும்போது உமக்கும் கட்டாயம் அறியத்திருவோம்.

வருகிற திங்கள்கிழமை தொடக்கம் அதாவது 22, 23, 24ம் தேதிகளில் முதற்கலைத் தகுதித் தேர்வுப் பரீட்சை நடக்கவிருக்கிறது. வித்தியோதய வளாகமே பரீட்சை நிலைய மாகக் கிடைத்திருக்கிறது. யான் இம்முறையும் பரீட்சை

எழுதுகிறேன். தொடர்ந்தும் அவர்களாகத் தடுக்கும்வரை எழுதுவதாகவிருக் கிறேன். ஸ்ரீயை நினைத்தாலே பாவமாக இருக்கிறது! அவருக்கு இப்படி ஒரு பொழுது போக்கு இல்லாமற் போயிற்றே.

மற்று, உமது கடைத் தொகுதி விரைவில் வெளிவர விருக்கிறதென்ற அறிவித்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியது. அதுசம்பந்தமாக தட்டெழுத்துவேலை எவ்வளவென்றாலும் செய்ததருகிறேன். ஏப்பிரல் லீவுக்கு உவலிடம் வந்து திரும்பியதும் அவ்வாறு செய்வது சாத்தியமென நினைக்கிறேன். யான் உவலிடம் 9ம் தேதிவந்து 24ம் தேதி திரும்புவதாகவிருக்கிறேன்.

கொழும்பில் கடைவிழாக்களுக்கும், சமயவிழாக்களுக்கும் குறைவில்லை. இவை எல்லாவற்றிற்கும் எம்மால் முடிந்தவரை செல்கின்றோம். கொழும்பு இலக்கிய நண்பர் கழகமும் புத்துயிர் அளிக்கப்படுகிறது போல் இருக்கிறது. அண்மையில் கீரு கூட்டாங்கள் கூட்டப்பட்டன. மு.பொ. சாந்தன், இமைய வன், சௌகியோர் மிகக் கூர்வத்துடன் ஈடுபடுகிறார்கள். கடந்த கூட்டத்தில் "அலை" இதழ்கள், மல்லிகை, திக்கல்லை மற்ற, "தாகம்" படம், "விழிப்பு" நாடக விமரசனம், அண்மைக்கால ஏணைய வெளியீடுகள் ஆகியன ஆராயப்பட்டன.

வணக்கம்

வ.திருஷ்ணபிள்ளை

4.

25.01.71

அன்புள்ள சண்முகனிற்கு!

உமது கடிதம் கிடைத்தது. என்னிடமிருந்து கடிதத்தை எதிர்பார்த்து நீர் ஏமாற்றமடைந்த போதிலும், திழெரனக் கிடைத்த உமது உணர்ச்சிகரமான கடிதத்தினால் நான் கிளிர்ச்சிக்குள்ளானேன்; மகிழ்ச்சி.

நான் இங்கு வந்த ஆரம்பத்திலேயே கடிதம் எழுதியிருக்கலாம் தான்: ஆனால் பிடிப்பாத புதிய இடத்தின் புதிய வேலைகளோடு ஓயாமல் பெய்து கொண்டிருந்த மழையும், பணியும் காரணமாக ஏரிச்சல் மிகக் கொண்டிருந்த அந்த நாட்களில் சம்பிரதாயமான ஒரு கடிதத்தையே நான் எழுதியிருக்கிறேனும்: அத்தகைய, மரபு ரீதியான கடிதமொன்றை எழுதத் தோன்றாததினாலேயே கடிதமைத்தும் எழுதாமலிருந்தேன்.

இப்பொழுது எழுதும் கடிதம் கூட, புதிய இடத்தின் கியக்கத்துடன் "இயைபைப் பெறாத மனநிலையிலையே உமது கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதவேண்டுமென்ற கடப்பாட்டின் காரணமாக எழுதப்படுகிறது. உமக்கேழுரிய அழகியல் முனைப்போடு, "புதிய நாலின் - புதிய வனப்புகள் என்னில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை அறிய நீர் ஆவல் கொண்டிருந்ததை வெளியிட்டிருந்தீர். உம்முடைய கவிதை வரிகளிலேயே சொல்வதானால்,

"மேகம் கவிந்ததோர் மாலைப்பொழுதினில்

மேற்குவானச் சிகப்புச் சுழிப்பினில்" என்று இயற்கை வனப்பில் ஆழ்ந்து போகும் மனநிலையில் தற்போது நான் இல்லை. சுற்றிலும் மலைகளும், தேயிலைத் தோட்டாங்களும் தெரிகின்றன தான். அடுக்குக்காகத் தெரியும் அந்த மலைகள் எஸ்.வெத்தீஸ்வரனின் அருமையான சிறுகடையினை ("மலைகள்") ஞாபகப்படுத்திய போதிலும் கூட மனம் இலயிப்பில் கிளர்ச்சி கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு வேளை, இன்னும் சிறிது நாட்கள் சென்று ஒர் இயைபு கொண்டதன் பிறகு தான் இலயிப்புக்கொள்ள முடியுமோ... என்னவோ!

மல்லிகைப் போட்டிலைப் பற்றிக் கேட்டிருந்தீர். அதற்கு சிறுகடையான்றும் நான் எழுதியனுப்பவில்லை. தேஷுக் கொண்டிருந்த பைபிள் கிடைக்காமற் போய்விட்டது; அது

கிடைத்திருந்தாலும் இந்த மனநிலையில் எழுதியிருப்பேரோ வென்பதில், நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாத தொன்றுதான். ஜீவாவின் “வாழ்விள் தரிசனங்கள்” சிறுகதையின் ஒரும்பப் பகுதிகள் செம்மையுறாதலையாகக் காணப்படுகிறது. ஓர் கிடத்தில் “ஹாவில்” என இந்தியாக்காரர்களைப் போல் அவர் எழுதியிருப்பதும் “வலு முசுப்பாத்தி”யாக இருக்கிறது.

இந்த மல்லிகை இதழில் என்னை நன்கு கவர்ந்தவை வே.சு.மணித்தினதும், மு.பொன்னம்பலத்தினதும் கட்டுரைகளே. பொன்னம்பத்தின் கட்டுரையில் வரும்

“ஆதிக்க குளம் ஆ!
அதற்குள் பாயும் தவளை!
தண்ணீரின் சுத்தம்!

என்ற பாடல் வரிகள் நன்கு பதிகின்றன.

மேலும் புதிய சுஞ்சிகைகளில் “அஞ்சலி”யினைனக் கண்டேன்; ஆனால் “செங்கதீர்” என்ற சுஞ்சிகையினைக் காண முடியவில்லை: “சேரன்” தான் தனது கடித்தில் இதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இலக்கியத் தறத்தோடு, படங்களும் கொண்டு அழகாக அஞ்சலி வெளிவந்திருப்பது வியப்பை எழுப்பியது; இந்நிலை தொடர்ந்தால் நல்லதன்ற ஏக்கம். கதிர்காமநாதனின் சிறுகதை என்னை நன்கு கவர்ந்தது. எனினும் பேச்சுவழக்காக வரும் சில வார்த்தைப் பிரயோகங்களில் அவர் சிறிது கவனம் செலுத்தியிருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.

நமது கழகத்தின் கூட்டம் நடைபெறவில்லையெனத் தெரிவித்திருந்தேர். புதிய அலுவலர்களைத் தெரியும் முயற்சி நடைபெறுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவை இன்னும் நிச்சயிக்கப்பட வில்லையா...? கழகத்தின் நடவடிக்கைகள் இந்தவருடத்தில், மேலும் இறுக்கங்களான எதிர்பார்க்கலாந்தானே...

மேலும் நெய்தல் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வெளியீட்டு விழாவைப் பற்றிய நிச்சயமான திகதியில்லை இப்பொழுது தெரிவிக்க முடியாதிருக்கின்றது. பின்னர் அதனை, எல்லோருக்கும் அறிவிப்போம்.

தவிர, 26ம் திகதி நான் யாழ்ப்பாணம் போகின்றேன். ஒரு மாறுதலாக, ஊரிற்குப் போக வேண்டும் போலிருக்கிறது: அதைவிட ஊரிலுள்ள காணிக்கைமாதா கோவிலின்” பெருநாட்களைப் பார்க்க வேணும் போன்மிருக்கிறது. இளமையில் மிக இலியிப்பை ஊட்டிய பெருநாட்கள் இவை. ஒ நாட்கள் கோயில் மிக விசேடமாயிருக்கும். கடந்த நான்கு வருடங்களிற்குப் பிறகு அங்கு போக வேண்டுமென சிந்தனையிருக்கிறது. நம்பிக்கை இல்லைத்தான். ஆனால், பழைய முகங்களை, பழைய நாட்களை நினைவு கூரலாமென்பதோடு குறிப்பிட்ட “அவர்களை”யும் காணலாமென ஆவல். போய்ப்பார்ப்போம். ஆனால் ஊரிற்குப் போனபின்னர் “சலிப்பு” ஏற்படுமோ என்பதும் கூற முடியாத தொன்றுதான். ஊரிலிருந்து திரும்புகையில் சிலவேளை 1ம் திகதியளவில் கொழும்பிற்கு வந்தாலும் வருவேன்: அப்படி வந்தால் 2ம் திகதி காலைவரை அங்கு நிற்க முடியும்.

மற்றவை பின்...

அன்புடன்,
அ.யேசுராசா

5.

3.2.74

பேராதனை

அன்புள்ள சண்முகன்!

நலம்: நீரும் நலமெனவே எண்ணம். மனம் தான் அமைதியாக இல்லை; அதனால் தான் இவ்வளவு நானும் கடிதம்

எழுதவில்லை. இன்று கூட அமைதியாயுள்ளேன் என்று சொல்ல முடியாது.

கிடத்துடன் நாள், தொடர்ச்சுகிறது! அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக என்ற கீரு கவிதைகளை அனுப்புகின்றேன். உமது அபிப்பிராயத்தை எழுதும். இவற்றை முறையே “வானம் பாடிக்கும்”, “களனி”க்கும் அனுப்பியுள்ளேன். உம்முடைய சிறுகதையினையும் அனுப்பிவைக்கும்.

தற்செயலாக கிடைத்த பழைய கண்ணயாழி ஒன்றில் அசோகமித்திரனின் “காந்தி” என்ற சிறுகதையை படித்தேன். நட்பு உடைந்து போகக் குறை சொல்லித் திரியும் ஒரு நண்பனைப் பற்றியது. அது பழக்கையில் எனக்குப் பல நினைவுகள். கதை பிடித்துக் கொண்டது. அசோக மித்திரனின் “இன்னும் சில நாட்கள்” சிறுகதைத்த் தொகுப்பை வாசித்து முடித்தேன். நல்ல கதை களுள்ளன. அவருடைய presentation அருமையாயிருக்கிறது.

மேலும், தற்பொழுது காண்டிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கும் “அஹாஸ்கல்லை” என்ற சிங்களப் படத்தினைப் பார்த்தீரா? கதை பலவீனமானதால் பூரணமாகத் திருப்தியைத் தராத போதிலும், வித்தியாசமானதொரு படமாகவே அது உள்ளது. பல காட்சிகளில் எழுதப்படும் சலனங்களும், கிளர்ச்சிகளும் அலாதியானவை படப்பிடிப்பு அருமையாயுள்ளது. போலாந்து செக்கோ சில வேங்கியத் திரைப்படங்களின் செலவாக்கிற்குப் படப்பிடிப்பாளர் உட்படிருப்பதனையும் அவதானிக்கலாம். நீர் பார்த்திராவிட்டால் கட்டாய இப்படத்தைப் பார்க்கவும் தவிர “பேரனின்” திருமணத் திற்குப் போகும் எண்ணமில்லை.

அன்புடன்
அ.யேசுராசா

6.

பசரை
3.4.71

அன்புள்ள சண்முகனிற்கு!

உமது அஞ்சலட்டை ஏற்கனவே கிடைத்திருந்தது: நான் தான் பதிலைமுத்த தாமதித்து விட்டேன்: மன்னிக்கவும். நான் முந்தியிருந்த கிடத்தில் தற்போது இல்லை: கந்தோரிலேயே தற்காலிகமாகத் தாங்கியுள்ளேன்.

“அழநாட்டில் உமது கதை வெளியாகியது. உம்மை மீறிய செயல் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள இயலும் - இதை நீரும் அறிவீர். இந்நிலையில், மறுபடியும் அதிலை நீர் குறிப்பிடுவது அவசியமில்லையென்று படுகிறது: ஏன் புஷ்பராஜன் அதைப்பற்றி ஏதாவது எழுதியிருந்தாரா?

“அழநாட்டில்” அக்கதை வெளியாகியதைப் பற்றிப் புஷ்பராஜனுக்கு நான் எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. நெய்தல் பற்றியும் மற்றும் சில விடயங்கள் பற்றியும் எழுதியிருந்த கீரு கடிதங்களுக்கு நீண்டநாட்களாகியும் அவர் பதில் எழுதவில்லை. அதனால் திரும்பவும் அவருக்குக் கடிதம் எழுதும் மனோநிலை எனக்கிருக்கவில்லை. அதனாலேயே உமது சிறுகதை பற்றியும் எழுதத் தோன்றவில்லை; அதில் ஒன்றும் பரவாயில்லையென்றால் எனக்குப்படுகிறது. தவிர “நெய்தலின்” அச்ச வேலைகள் முழந்ததாகக் கேள்விப்பட்டதைத் தவிர வேறு விபரங்கள் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

மேலும் ஜீவாவின் மேல் எந்தவிதக் “கொச்சைகத்தன மான” கோபங்களும் எனக்கில்லை. ஆனால் அவரது சமீபகாலப் போக்குகளில் பலரும் ஏரிச்சல் கொண்டிருப்பதைப் போல நானும், ஏரிச்சல் கொண்டிருக்கின்றேன் என்பதுண்மை. “இல்லை!: “டொமினிக்கை விட முடியாது” எனச் சாந்தனின் கடிதத்தில் நான் எழுதியிருப்பதும் இதே ஏரிச்சலை “எஸ்.பொ.”வின் பாணியில்

வெளிப் படுத்த முயன்றதொரு முயல் வென்டுவ நான் கருதுகிறேன்.

உமது இரு கதைகளைப் பற்றிய சிலரின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருந்தீர். இக்கதைகள் பற்றி ஏற்கனவே நாம் கதைத்திருக்கிறோம். இக்கழிதம் எழுதுவதற்கு முன்பும் விஷவு வரும் சிறுகதையையும் படித்தேன். உமது வழுமையான போக்கே காணப்படுகிறதென்பதைவிட எதுவும் சொல்ல எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால் கதையின் இறுதிப்பகுதிகளில் (நான் நினைப்பது சரியானால்) “மலர்” இதழில் வெளிவந்த செ.யோகநாதனின் சிறுகதையொன்றின் சாயல் பழந்திருப்பதாக உணர்வு: எனினும் நிச்சயமாகக் கூறுமாட்டேன்.

மேலும் உமது தொடர்ந்த குதாங்களில், நீர் மிகவும் சலிப்புக் கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. சிறிது காலம் என்னைவிட்டுப் போயிருந்த சலிப்புகள் மறுபடியும் என்னையும் கூழ்ந்து கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கின்றன. பெரும்பாலான நாட்கள் திருப்தி கொள்ளாமலேயே கழிகின்றன. சமீபத்தில் “துன் கீந்து” நீர் வீழ்ச்சியைப் பார்க்கப் போயிருந்த பயணத்தின் போதே. சிறிது மகிழ்ச்சி காண முடிந்து. ஒத்த போக்குள்ள நண்பர்களிருவரும் எனக்கு இங்கில்லை. கொழும்பிலிருந்த காலங்களில் நான் எதிர்நோக்கியிருந்த காலங்களிற்கு மாறானவை களையே இங்கு காண நேர்வதில் மேலும் சலிப்புக் கொள்ளத்தான் முடிகிறது. எவ்வாறு தான் உதிர்த்தள்ளலாமென முனைந்தாலும் பழைய சலிப்புகளும் இழப்புகளும் என்னை விடாது போலிருக்கிறது. .... இந்தச் சலிப்பு நிலைகளிலேயே துயரம் என ஒரு சிறுகதையையும் எழுதினேன். காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் இலக்கியமன்றச் சிறுகதைப் போட்டிக்கும் அதனையே அனுப்பினேன்: நீரும் அப்போட்டியில் பங்கு பற்றியிருப்பீரன் நம்புகிறேன். அக்கதையின் சில பகுதிகள் எனக்குப்பிடித்திருக்கிறது:

நன் பனோடு சும் மா உலவித் திரியலாமென வந்தவனின் கண்ணில் தொலைவில் அவள் பார்வை கொண்டதில் பழைய நினைவுகள் கிளர. தனது வாழ்க்கையின் சாரமே துயரம்தானோ வென, நினைவு கொண்டான்.

“குனியங்கவிந்ததெனக் கழிந்த இருவருஷங்களிற்குப் பிறகு அவளைக் காண்பதில்...” என அச்சிறுகதை ஆரம்பாகிறது.

“காலங்கழிந்தாலும் ஒன்றையுங் காணதவனின் கண்ணில் தொடுவானமும் தொலைதூர நட்சத்திரங்களும் பார்வை கொண்டு உறுத்தின.

பிரபஞ்ச வெளியின், தனித்த கிரகங்களைப் போல் தான் நாமும் தனித்துப் போனோமோ வென நினைத்தவன் மனது...

என்பதை அவற்றில் சிலவாகும். திரும்பத்திரும்பப் படித்த போது “மெளனியின்” தாக்கத்துக்கு உட்பட்டு இதில் எழுதி யிருப்பதாகப் படுகிறது. பிறகு, இதனை உமக்கு அனுப்புவேன். மேலும், நானும் யாழ்ப்பாணம் வரவே எண்ணியுள்ளேன். லீவுகிடைப்பதில் சிறிது தடங்கல்களுள்ளன. அவ்வாறு ஒன்றும் கிள்ளாவிட்டால் ஒம் திகதி காலை இங்கிருந்து யாழ்ப்பாணம் செல்ல எண்ணாம் 18ம் திகதி வரை அங்கு நின்று விட்டு 19ம் திகதி கொழும்பிற்கு வருவேன். யாழ்ப்பாணத்தில் நிற்கும் போது உமது ஊரிற்கு வர விருப்பம். நீரும் எமது ஊருக்குவரலாம். எமது ஊரில் விசேஷங்களில்லையென்ற போதிலும் வந்தால் “சிலரைச்” சில வேளை சந்திக்க முயலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் எங்கு எப்பொழுது சந்திப்பது? விபரமாகத் தெரிவித்தால் சிரமங்கள் குறையும். எனது முகவரி கீழேயுள்ளது. மற்றவற்றை நேரில் கதைக்கலாமெனவே எனக்கு எண்ணம். வணக்கம்

அன்புள்
அ. யேசுராசா

7.

4 Damodara Reddy Street,
T Nagar
Madras 600017
ஜென் 27.1977

அன்புள் சண்முகவிளக்கம் அவர்களுக்கு.

தங்கள் அன்பான குடித்திற்கு தீர்க்கு முன்னரே பதிலெழுத முடியாமல் போனதற்கு உடல்நலமின்மை, அழக்கடி ஊரிலில்லாமல் போனது இவையும் காரணங்கள்.

தங்கள் முகவரி “கண்ணயாழி” அலுவலகத்தில் திருத்தம் செய்யப்பட்டு விட்டது. “கண்ணயாழி” இதழிகள் ஒழுங்காக வந்து கொண்டிருக்கின்றன என நினைக்கின்றேன்.

“கோடுகளும் கோலங்களும் நானும் படித்தேன். என்குமேபத்தாரும் படித்தார்கள்.

இன்ப வேதனைகளின் இழை யொன்று எல்லாக்கதை களிலும் தென்படுகிறது. புத்தக அமைப்பு எனக்குப் பழக்கப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை நினைவுட்டியது. (வாழ்விலே ஒரு முறை).

தங்களுக்கு இயல்பாகவே சிறுகதை உருவும் அழகாக அமைந்து விடுகிறது. தங்களுடைய நடை, கதைகளின் தொடக்கம் விரிவடைதலும், தாங்கள் கதை சொல்லத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயங்கள் இவையெல்லாம் குறையற்றே காணப்படுகின்றன. ஆனால் கதைகள் முடியும் விதம் தான் சிறிது வலுவிழுந்ததோ என்று தோன்றுகிறது.

தங்கள் பெரும்பான்மைக் கதைகளுக்குத் தந்திருக்கும் நடையும், தொடக்க நடுப்பாகமும் கனவுலகச் சாயல் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். (மெளனியடையது போல) தற்சமயம் ஒரு பகுதி realistic, இன்னொரு பகுதி impressionistic வகை சார்ந்ததாயிருக்கிறதோ என்ற ஜயம் ஏற்படுகிறது.

எம் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படும் எல்லோரும் நம் படைப்புகளைப் படித்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல என்று தோன்றுகிறது.

என் படைப்புகள் இந்தியாவிலேயே பரவலாகக் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்த இடங்களில் பெரும் பானமை யோருக்கு அது மிகவும் heavy அல்லது புரிவதில்லை என்ற காரணத்திற்காகப் படிக்கப்படுவதில்லை.

என் படைப்பைப் படிக்கவில்லை என்று அவர்களை ஒதுக்கிவிடுவது சரியாகாது. ஆனால் படித்து இன்பற்றவர்களைச் சந்திக்கும் போது அது மிகச் சிறிய சந்திப்பாக இருந்தாலும் ஒரு வித நிறைவைத் தருகிறது.

எனக்கு அந்தத் திங்கட்கிழமை மாலை நூல்மான் வீட்டில் ஒரு மணிநேரம் தங்களோடைல்லாம் பேசிக் கொண்டிருந்தது ஆறுதலாகவும் மன அமைதியும் தருவதாயிருந்தது.

எனக்கும் தங்களுடையது போன்ற சுபாவம் தான். என்றாலும் இதித்துத் தள்ளி எண்ண முன்னுக்குக் கொண்டு சேர்த்துக் கொள்ள முடியாது.

ஆனால் இதித்துத் தள்ளி முன்னுக்குப் போகிற பலர் அவதியறுவதைக் காணும்போது வேண்டாம் அந்த ஆற்றல் என்றே தோன்றுகிறது.

கண்ணயாழி வராத இதழ்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதுங்கள் நண்பர்களுக்கு என் அன்பு வாழ்த்துக்கள்.

தங்கள் அன்புள்
அசோகமித்திரள்

குப்பிழான் ஜ. சண்முகன் பற்றிய சிறு தகவற் குறிப்பு

01.தந்தை : திரு.தம்பையா ஜயாத்துரை

02.தாய் : திருமதி.ஜ.இரத்தினம்மா

03.பிறந்த இடமும் தகிதியும் : குப்பிழான் ஏழாலை 1.08.1946

04.திருமணம் :

செல்வி.புனிதவதி மயில்வாகனம் 11.09.1975

05.கல்வி:

1. குப்பிழான் விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம் (1 - 5)
2. புன்னாலைக் கட்டுவன் மெ.மி. ஆங்கிலப்பாட்சாலை (6-7)
3. தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி (8 உயர்தரம்)
4. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
  - 1.கொழும்பு வளாகம்
  - 2.பேராதனை வளாகம்

06. தொழில் :

எழுதுவினைஞர்

- 1.பர்ட்செச தினைக்களம் கொழும்பு(செப்டெம்பர் 1968-1975
- 2.கல்வித் தினைக்களம் யாழ்ப்பாணம் (1976-1980 யூலை) (1980 யூலை பொது வேலை நிறுத்தம்)
3. கல்வித் தினைக்களம் கல்முனை (1982 - 1984 மே) ஆசிரியர்: நெல்லியழி மத்திய மகா வித்தியாலயம் (1984 மே - 2006 யூலை)

07.புனை பெயர்கள் :

குப்பிழான் ஜ.சண்முகன், கற்பகன், கணபதி, கற்கரை கற்பவர், பண்பாடகன்

08.நூல்கள்,

சிறுகதை :

1. கோடுகளும் கோலங்களும் (அலை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்)
2. சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும் (நூர்மதா வெளியீடு,சென்னை)
3. உதிரிகளும்... (புதிய தரிசனம் வெளியீடு, நெல்லியழி)
4. ஒரு பாதையின் கதை (காலச்சுவடு வெளியீடு, சென்னை)
5. ஒரு தோட்டத்தின் கதை (ஜீவந்தி வெளியீடு, அல்வாய்)

கவிதை

1. பிரபஞ்ச சுரதி (ஞானாலயம் வெளியீடு, பருத்தித்துறை) பத்தி எழுத்துக்கள்
1. அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புக்கள் (நிகதி வெளியீடு, கொழும்பு)

தொகுக்கப்படாதவைகள்:

பத்திரிகைகளிலும், சுஞ்சிகைகளிலும், பாடசாலைவெளியீடுகளிலும் அவ்வப்போதுகளில் வெளியானகட்டுரைகள், கழுதங்கள், கவிதைகள், அனுபவத் தொடர்கள் என்பன.

09. விருதுகள்

1. கரவெட்டி நெல்லியழி பிரதேச செயலக விருது
2. வடமாகாண ஆளுனர் விருது
3. வடமராட்சி கல்வித் தினைக்கள் "கலைவாருநி" விருது
4. இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருது
5. இலங்கை அரசின் கலாபூசணை விருது
6. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க "சங்கச் சான்றோன்" விருது
7. அவை இலக்கிய விருது (கலையகம் அல்வாய்)
8. சந்நிதியான் ஆசிரிம "ஞானச்சுடர்" விருது
9. இலண்டன் - குப்பிழான் விக்னேஸ்வரா மன்ற "செம்மண் சுடர்" விருது
- 10.குப்பிழான் சிவபூமி ஆசிரிமத்தின் "இலக்கிய ஞானச்சுடர்" விருது
11. குப்பிழான் - சிங்கப்பூர் கந்தையா கிருஸ்ணன் நல்லுறவு மன்றத்தின் "சமூகத் திலகம்" விருது

குறிப்பு :- அலை கலையிலக்கிய இதழின் முதல் 12 தீட்டுகளின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவர். அத்துடன் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கிய, ஆத்மீக பேச்சாளரும் ஆவார்.

பூவாய் மலர்ந்து

பூவாய் மலர்ந்து சிரிக்கிறாய்
புதுப் புனலாய் குளிர்ச்சி தருகிறாய்
நோவாய் இருந்த மனத்தினில் - ஒரு
நேயக் கவிதை விதைக்கிறாய்

கண்ணில் தெறிக்கும் விண்ணங்கள்
கதை சொல்லும் மனதின் எண்ணங்கள்
விண்ணின் ஜாலம் வானில்
விழி அசைவின் கோலம் மாறன்வில்

எண்ணில் இனிக்கும் நினைவுகள்
எழில் கொஞ்சம் உடலின் வனப்புக்கள்
கண்ணில் தெரியும் நேசத்தில்
உடல் கரைந்தே உருகிப் போவதாய்...

பூவாய் மலர்ந்து சிரிக்கின்றாய்
புதுப் புனலாய் குளிர்ச்சி தருகின்றாய்
நோவாய் இருந்த மனதினில் - ஒரு
நேயக் கவிதை விதைக்கின்றாய்

- குப்பிழான் ஜ. சண்முகன்

கிளங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்து அனைத்து விதமான வேலைகளுக்குமான ஒர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ் பிறவேல் லிமிட்ட்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD. PRINTERS & WEDDING CARDS OFFSET - DIGITAL - SCREEN PRINTING

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிறின்டாங்
தேவைகளையும் உடனுக்குடன் தரமாகவும், நேர்த்தியாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்

ஒரு நாள் அழைப்பு..!
வாழ்நாள் கிணைப்பு..!!

- ஓவ்செட் பிரின்டங்
- ஸ்க்ரீன் பிரின்டங்
- டிஜிட்டல் பிரின்டங்
- கலர் பிரின்டங்
- கராப்க் டிகைன்டங்
- கடப் செற்றங்
- கவன்டங்

மற்றும் பல உங்களுக்குத் தேவையான
பிறின்டங் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்...

திருச்சனை
அழைப்புத்தழ்கள்
கட்சியறை

**MATHI
COLOURS**

✉ NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

☎ 021 222 9285

✉ mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259